

KORONAVÍRUS ÉS
KRISZTUS

JOHN PIPER

John Piper magyar nyelven megjelent könyvei 2020 május

AZ ÖRÖM HAJNALA - Koinóni Kiadó
105x180 mm, 96 oldal. Ára: 20.00 RON / 1700 Ft

Adventi áhítataihoz írt előszavában John Piper az élete alkonyához érkezett Péter apostolhoz hasonlítja magát. Emlékeztetni, és emlékeztetvén felébresztetni akarja gyülekezetét, illetve olvasóit. „Péter, és vele együtt én is, valójában azt szeretnénk, hogy »felébredve« vagy »felkelve« megérezzünk valamit abból az örömből, amellyel Isten karácsonykor meg akar ajándékozni.”

JÉZUS KRISZTUS SZENVEDÉSE, VÁLTSÁGHALÁLA - 50 OK, AMIÉRT KRISZTUS MEGHALT - Evangéliumi Kiadó
Zsebkönyv, 112 oldal. Ára: 700 Ft

A szerző 50 okot sorol fel arra nézve, hogy Jézus Krisztusnak miért kellett meghalnia és mi volt ennek a célja. Meglepő módon bemutatja, hogy ennek alapján milyen felmérhetetlen lehetőségek és távlatok nyílnak meg mindnyájunk számára.

SZENVEDÉLYEM ISTEN - Koinóni Kiadó
130x200 mm, 440 oldal. Ára: 39 RON / 3100 Ft

Élégedettség, boldogság, öröm – a szerző szerint a boldogságra törekvés Istennel kapcsolatban nemcsak lehetséges, hanem fundamentális jelentőségű. Piper feltárja, hogy valójában nem kell választanunk a Krisztust követő életben a kötelesség és az öröm között. Sőt, Jézus követője számára éppen a Krisztusban való örvendezés „kötelessége” az, amely által – Isten népe tagjaként – a leginkább magasztalni tudja Urát.

NE PAZAROLD AZ ÉLETEDET! - Előkészületben - Koinónia Kiadó

Sok ember csak átsodródik az életén anélkül, hogy Isten iránt szenvedélyre gyúlna, banális szórakozással töltve az életét, kényelemben és élvezetekben tobzódva, és – jó esetben – talán úgy, hogy igyekszik elkerülni a rosszat, de ez még mindig kevés. Ez a könyv arra figyelmeztet, hogy ne ragadjunk bele egy olyan életbe, amelyben semmi sem számít.

KORONAVÍRUS ÉS
KRISZTUS

JOHN PIPER

EVANGÉLIUMI KIADÓ
KOINÓNIA KIADÓ

A könyv eredeti címe és kiadója:

Coronavirus and Christ

Copyright © 2020 by Desiring God Foundation

Published by Crossway a publishing ministry of Good News Publishers
Wheaton, Illinois 60187, U.S.A.

This edition published by arrangement with Crossway.

All rights reserved.

Magyar kiadás:

© 2020 by Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió

Borító: Jordan Singer

ISBN 978-615-5624-84-1

ISBN 978-615-5624-85-8 pdf

ISBN 978-615-5624-86-5 epub

ISBN 978-615-5624-87-2 mobi

A magyar kiadás jogainak tulajdonosa és a kiadásért felel

az Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió

1066 Budapest, Ó utca 16.

www.evangeliumkiado.hu

Felelős szerkesztő: Vohmann Péter és Lemperger Róbert

Tördelés: K. Őr Erzsébet

TARTALOMJEGYZÉK

Ami az apropót adja: a koronavírus	6
1. rész: Isten, aki a koronavírus fölött is uralkodik	8
1. fejezet: Gyere a kősziklához!.....	9
2. fejezet: A szilárd alap	17
3. fejezet: A Szikla igazságos.....	23
4. fejezet: Mindenható mindenek felett	29
5. fejezet: Az Ő uralmának édessége.....	35
2. rész: Mit cselekszik Isten a koronavíruson keresztül? ...	41
Bevezető gondolatok: megértés és rámutatás	42
6. fejezet: Az erkölcsi borzalmak bemutatása.....	46
7. fejezet: Isten konkrét ítéletei	52
8. fejezet: Felkészít minket az Ő második eljövetelére	55
9. fejezet: Hozzáigazodni Krisztus végtelen értékéhez.....	58
10. fejezet: Jót cselekedni veszélyhelyzetben is.....	67
11. fejezet: A gyökerek meglazítása, hogyan elérjük a nemzeteket	74
Záró imádság.....	77
Jegyzetek	79
Szentírásbeli idézetek indexe.....	80

AMI AZ APROPÓT ADJA: A KORONAVÍRUS

EZT A RÖVID KÖNYVET 2020 márciusának végén írom annak a globális járványnak a kezdetén, amelyet koronavírusként ismerünk, szakkifejezéssel élve „a koronavírus járvány 2019” (COVID 19). A vírus a tüdőt támadja meg, és a legsúlyosabb esetekben fulladásos halált okoz.

Az első halálesetről szóló jelentést 2020. január 11-én adták ki Kínában. Most, amikor ezt a könyvet írom, több száz-ezer megfertőzött ember van már szerte a világon több tízezer halálesettel. Mindezidáig nincsen ellenszere a vírusnak. Mire a kezedbe kerül ez a könyv, valószínűleg sokkal tisztábban átlátod a helyzetet, amibe jutottunk. Éppen ezért nem kell részleteznem azokat az intézkedéseket, amelyeket a vírus terjedésének lelassítására vezettek be, vagy azoknak a gazdaságra tett hatását. A társadalmi összejövetelek, utazások, konferenciák, templomi istentiszteletek, színházi előadások, éttermek, sportesemények megtartását gyakorlatilag leállították.

Ez azonban nem példa nélküli – akár ha globálisan, akár ha az Egyesült Államokban széttekintünk. Az 1918-as világ-méretű influenzajárványban (a Járványügyi Központ becslései szerint) az egész világon körülbelül 50 millió ember halt meg.¹ Ebből több mint félmillió áldozat az Egyesült Államokban volt. Az embereken reggel megjelentek a tünetek, és este már meg is haltak. A házak előtti előkertekbe rakták ki

a holttesteket, amelyeket buldózerekkel ásott tömegsírokba szállítottak el. Egy férfit lelőttek, mert nem viselt maszkot. Az iskolákat bezárták. A lelkészek az Armageddonról prédikáltak.

Természetesen ezek egyedi, egyszeri esetek voltak a történelemben, a múlt intő jel lehet számunkra, de nem határozza meg a sorsunkat. Azonban a maihoz hasonló időszakokban érzékeljük, mennyire törékeny világban élünk. A látszólag erős alapok megremegnek. Fel kell tehát tennünk a kérdést magunknak: van-e Szikla a lábunk alatt? Egy olyan Szikla, amely soha nem rendül meg?

1. rész

ISTEN, AKI A KORONAVÍRUS FÖLÖTT IS URALKODIK

1. fejezet

GYERE A KÖSZIKLÁHOZ!

Indíttatást kaptam ennek a könyvnek a megírására, mert egy világiárvány idején az esélyek latolgatásába nem vethetjük a bizalmunkat. Vajon nagyobb az esélye a 3%-nak a 10%-kal szemben, a fiataloknak az idősokkal szemben, az egészségeseknek a krónikus betegséggel küzdőkkel szemben, a vidékieknek a nagyvárosiakkal szemben, az önkéntes izolációban élőknek azokkal szemben, akik vendégeket fogadnak otthonaikban? Az esélyek latolgatása azonban csekély reménnyel szolgál. Ez nem az a biztos hely, amelyre ráállhatnánk.

De van jobb módszer is. Van egy jobb hely, amelyre ráállhatunk: válasszuk inkább a biztonság Szikláját a bizonytalanság homokja helyett!

AMIKOR RÁKOS VOLTAM

Emlékszem 2005. december 21-ére, amikor kiderült, hogy prosztatarákom van. A következő néhány hétben csak arról beszélgettünk, hogy milyen esélyeim vannak a túlélésre. Esélyekről, amelyek talán beteljesednek. Vajon mi nyújtaná a legbiztosabb esélyt számomra: a gyógyszerek, a homeopátia-kezelés vagy egy radikális műtét? A feleségem, Noel és én komolyan számba vettük ezeket az esélyeket, de estére csak

mosolyogtunk egymásra. Hiszen a mi reménységünk nem az esélyek latolgatásában volt, hanem Istenben.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy Isten biztosan meggyógyítja azokat, akiknek az orvosok csak valamennyi esélyt adnak. A Szikla, amelyről szó van, ennél is többet kínál. Igen, többet, mint a gyógyulás. Az orvos telefonhívása előtt – amikor közölte velem, hogy rákos vagyok – Isten csodálatos módon emlékeztetett a Sziklára, amely a lábam alatt van. A szokásos éves szűrővizsgálatot követően az urológus rám nézett, és ezt mondta: „Szeretnék egy biopsziát csinálni.” Tényleg? – gondoltam magamban. Majd megkérdeztem: „Mikor?” „Most rögtön, ha van rá ideje” – mondta. „Rendben, rászánom az időt.”

Amíg előkészítette az eszközöket, én pedig átöltöztem a rutin eljárásnak megfelelően szokásos, de nem éppen kellemes kék színű vizsgálati ruhába, volt időm elgondolkozni azon, hogy mi történik. *Azt gondolja, talán rákos vagyok.* Ahogy jövőm kilátásai kezdtek megváltozni szemem előtt, Isten emlékeztetett valamire, amit nem sokkal azelőtt a Bibliában olvastam.

ISTEN BESZÉLT

Tisztázzunk valamit! Én nem hallok hangokat, legalábbis eddig még nem hallottam. Az a bizalom, hogy közvetlenül Isten szól hozzám, abban a hitben gyökerezik, hogy a Biblia az Isten szava (erről többet a következő fejezetben). Ő szólt egyszer mindenkihez, és még mindig beszél az Ő Igéjén keresztül. A Biblia az Isten hangja hozzánk.

És ezt mondta nekem az urológus rendelőjében, amikor vártam a biopsziára, amely megerősítette, hogy rákos vagyok: „John Piper, ez nem Isten haragja! Akár élsz, akár meghalsz, velem együtt leszel.” Természetesen szabadon idéztem a Bibliából. Így szól pontosan az idézett rész:

„Mert az Isten nem haragra rendelt minket, hanem hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, vele együtt éljünk.” (1Tesz 5,9-10)

Ébren vagy elaludva – azaz élve vagy halva – én élni fogok az Istennél. Hogyan lehetséges ez? Hiszen bűnös ember vagyok. Életem egyetlen napját sem – egyet sem – éltem anélkül, hogy ne lettem volna híjával az Isten által megkívánt szentségnek és szeretetnek. Akkor mégis hogyan mondhatja Isten: „Te, John Piper, velem leszel – élve vagy halva”?

Isten nem várta meg a kérdést, már válaszolt is rá: Jézus miatt történhet ez. Egyedül Jézus miatt. Az Ő halála révén nem lesz többé Isten haragja rajtam. Nem azért, mert én tökéletes lennék. A bűneimet, bűnös állapotomat és a büntetésemet az én Üdvözítőm, Jézus Krisztus hordozta el. Ő „meghalt értünk” – ezt mondja nekünk az Ő Igéje. Ezért vagyok szabad a büntőtől. Szabad vagyok a büntetéstől. Elrejtve Isten kegyelmének jóindulatában. „Akár élsz, akár meghalsz,” mondja Isten, „te velem leszel.”

Ez nagyon eltér attól, hogy az esélyeinket latolgatjuk a rákkal vagy a koronavírussal szemben. Ez egy erős Szikla a lábunk alatt. És ezért írom ezt a könyvet is.

A SZIKLA SZILÁRDAN ÁLL, DE CSAK A TÁVOLI JÖVŐBEN?

Nem, ez nem így van. Talán ha valaki elolvassa ezt a kérdést, ezt gondolja magában: „A vallásos emberek, mint te, csak a távoli jövőben találnak reményt. Ha biztonságban vannak a síron túl, akkor megkapták azt, amit akartak. De ennek az »Isten hangjának«, amiről beszélnek, nem sok köze van a jelenhez. Gondolom, Isten mindent elindított a teremtéskor, és azután majd boldog véget ad. De mi van a kettő között? Hol van Ő most, éppen most, amikor a koronavírus járvány kitört?”

Nos, úgy gondolom, hogy igen fontos számomra az Isten jelenlétében való öröm a halálom után, amely vég nélkül, örökké fog tartani. A másik oldalon ezzel szemben a vég nélküli szenvedés áll. Számomra ez így logikus. De a Szikla a lábam alatt (és ez az, amit szeretnék veled megosztani) *most is* ott van. Most!

A koronavírus járvány ott van, ahol élek, ahol mindannyian élünk. Ha azonban nem lenne koronavírus, akkor várhatnék a kiújuló rákra, egy váratlanul felbukkanó tüdőembóliára, vagy egy vérrögre, amely 2014-től várja, hogy leszakadjon és elérjen az agyamba, hogy értelmét vesztett embert csináljon belőlem, aki soha nem fog tudni leírni már egy sort sem. Van vagy száz előre nem látható baj, amely engem – vagy téged – ledönthet a lábunkról bármelyik pillanatban.

De az a Szikla, amiről beszélek, *most* van a lábam alatt. Azért mondhatom ezt, mert a síron túli reménység a jelenben gyökerező reménység. A remény tárgya a jövő. És a jelenlegi tapasztalat az alapja.

A remény erő, ma meglévő erő. A remény visszatartja az embereket attól, hogy megöljék magukat – most. Segít az embereknek, hogy kikeljenek az ágyból és elmenjenek dolgozni – most. Értelmet ad a mindennapi életnek, még ha be is vagy zárva, karanténban vagy, ha otthon kell tartózkodnod – most. Megszabadít az önzésből eredő félelemtől és a kapzsiságtól – most. Erőt ad a szeretetre, a kockázatvállalásra és az áldozatvállalásra – most.

Tehát légy óvatos, amikor lekicsinyled a távoli jövőbe vetett reménységet. Nem biztos, hogy ha távoli jövőd szép és biztos, akkor a jelened is édes és gyümölcsöző.

AZ Ő KEZE A VÍRUSOKBAN IS OTT VAN

Így szólt tehát hozzám Isten Igéje ott az urológus rendelőjében: „Akár élsz, akár meghalsz, te velem leszel.” Ez a reménység (Jézus Krisztus halálán és feltámadásán keresztül) arra ösztönöz engem, hogy kiöntsem életemet mások javára most – különösképpen az örökkévaló dolgok tekintetében. Arra buzdít, hogy ne pazaroljam el az életemet. Elveszi tőlem a bizonytalankodást. Bátorsággal tölt el azért, hogy Jézus Krisztus nagyságát ismertté tegyem mások előtt. Elvégzi bennem, hogy szívesen hozzak áldozatot, sőt magamat is feláldozzam (2Kor 12,15), hogy annyi embert juttassak el a nála lévő örökkévaló örömrre, amennyit csak lehet.

Talán az eddig leírtak ellenére valaki mégiscsak azt gondolja, hogy John Piper arra specializálta magát, ami eljövendő, és nem arra, ami itt és most van. De nemcsak ez az egyetlen dolog, amit el szeretnék mondani a témával kapcsolatban.

Tulajdonképpen amit mondani fogok, sokak ellenkezését kiválthatja: „Micsoda?! Ez túl nagy beavatkozás a jelenünkbe Isten részéről. Elindultál egy Istentől, aki biztosítja a jövőt, és eljutottál egy olyan Istenig, akinek vírusok vannak a kezében.”

NEM „JÓL VAGYOK”, HANEM „JÓL ÉRZEM MAGAMAT”

Fogalmazzunk inkább így! Mielőtt rákkal diagnosztizáltak volna, az emberek gyakran kérdezték tőlem: „Hogy van az egészséged?” Én erre azt válaszoltam: „Jól”. Ma már nem így válaszolok. Azt mondom: „Jól érzem magam.” A kettő között van különbség. Az évenkénti prosztatavizsgálat előtt egy nappal jól *éreztem* magam. Egy nappal utána megmondták nekem, hogy rákos vagyok. Más szavakkal: *nem voltam jól*. Így tehát mikor ezeket a szavakat írom, igazából nem tudom, hogy jól vagyok-e. (Valószínűleg sokkal jobban, mint ahogyan megéremlem.) Mindössze annyit tudok, hogy éppen most rákos vagyok. Vagy koronavírusos...

Mi a mondanivalóm lényege? A lényeg a következő: végeredményben azért nem helyénvaló azt mondani, hogy „*jól vagyok*”, mert egyedül Isten tudja és dönti el, hogy jól vagy-e – most. Azt mondani, jól vagyok, amikor *nem* tudod, hogy jól vagy-e, és nem is tudod *ellenőrzésed alatt tartani*, befolyásolni, hogy jól vagy-e, olyan, mintha azt mondanád: „Holnap elmegyek Chicagóba, és üzletet kötök ott”. De hiszen még azt sem tudod, hogy egyáltalán élni fogsz-e holnap, nem hogy még üzletet is tudnál kötni ott. A Biblia így tanít erről:

„Most tehát ti azt mondjátok: »Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendő, kereskedünk és nyereséget szerzünk«, azt sem tudjátok, mit hoz a holnap.

Mert a ti életek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.”
(Jak 4, 13-15)

Nos, ilyen az Isten. Őt érdekli a távoli jövő, de egyúttal az is, akinek az élete éppen most elpárolog. Ez történik, amikor a bibliai igazság napfénye bevilágít a mi véleményünk mulandó ködébe.

HA Ő ELDÖNTI, MI EZT VAGY AZT FOGJUK TENNI

A Szikla, amelyen állok (és amire szeretném, hogy te is ráállj), az a Szikla, amely Isten cselekedeteit jelenti ebben a világban *most és mindörökre*. „Ha az Úr akarja,” mondja a Biblia, „mi élni fogunk.” Ez határozza meg életünk minden mozzanatát teljes mértékben. Nem csupán annyira, hogy „akár élünk, akár meghalunk, Istennél leszünk,” hanem oly mértékben, hogy „Isten fogja eldönteni, élsz-e vagy meghalsz – most.”

És nemcsak arról van szó, hogy élünk vagy meghalunk. Ő sokkal mélyebben jelen van az életünkben. „Ha az Úr akarja, akkor mi ... *ezt vagy azt* tesszük.” De jelen van az *ebben* és az *abban* is. Ő mindenhol ott van, és teljesen részt vesz az életünkben, bármi történjék is: egészség vagy betegség, gazdasági összeomlás vagy gazdasági talpra állás, lélegzetvétel vagy elmúlás.

Ez azt jelenti, hogy amíg vártam az orvos rendelőjében, hogy a biopsziához megérkezzen a műszer, Isten azt is mondhatta volna (és ezt később meg is tette): „Ne félj! Akár élsz, akár meghalsz, velem leszel. És mindaddig, amíg élsz, semmi sem történhet veled – semmi! –, amit nem én rendelék el.

Ha úgy döntök, élni fogsz. Ha úgy döntök, meg fogsz halni. Addig élsz, amíg az én elhatározásom szerint el nem jön a halálad órája. Én pedig eldöntöm, hogy ezt vagy azt fogod tenni. Most pedig láss munkához!”

Ilyen az én Sziklám – ma, holnap és mindörökké!

GYERE A SZIKLÁHOZ!

Ez a könyv felhívás arra, hogy csatlakozz az erős Kősziklához, Jézus Krisztushoz. Bízom benne, hogy e könyv olvasása során világossá lesz, hogy ez mit jelent. A célom az, hogy bemutassam, miért Isten a Szikla Krisztusban ebben a történelmi pillanatban – a koronavírus járvány közepette –, és milyen az, amikor az ember megáll az Ő hatalmas szeretetében.

2. fejezet

A SZILÁRD ALAP

Nem az számít, hogy én mit gondolok a koronavírusról, vagy ezzel kapcsolatban bármiről. Igazából csak az számít, hogy Isten mit gondol. És Ő nem is marad csendben, hanem elmondja, mit gondol. Aligha van a Bibliában olyan oldal, amely ne vonatkozna erre a jelenlegi válságra.

SZILÁRD ÉS ÉDES

Az én szavam olyan, mint a fű. De az Istené olyan, mint a gránit. „Mert minden test olyan, mint a fű, és minden dicsősége, mint a mező virága: megszárad a fű és virága elhull, de az Úr beszéde megmarad örökké” (1Pt 1,24-25). Isten Igéjéről Jézus azt mondja, hogy „az Írást nem lehet érvénytelenné tenni” (Jn 10,35). Amit Isten mond, arról azt mondja: „az Úr rendelkezései helyesek” (Zsolt 19,9). Az Ő szava ezért az élet biztos alapja. „Örök időkre megszabtad intelmeidet” (Zsolt 119,152). Istent hallgatni és benne hinni olyan, mintha a házat a sziklára építenéd, és nem a homokra (Mt 7,24).

Az Ő szava olyanfajta tanács, amit mindnyájan hallani szeretnénk. „Csodálatos a terve, hatalmasan hajtja végre” (Ézs 28,29). „Bölcsessége határtalan” (Zsolt 147,5). Amikor a koronavírussal kapcsolatban tanácsol, akkor az a tanács megbízható, rendíthetetlen, és örökké megmarad. „De az Úr terve

örökké megmarad” (Zsolt 33,11). „Az Isten útja tökéletes” (2Sám 22,31).

Ezért az Ő szavai édesek és értékesek. „Kívánatosabbak az aranyból, (...) édesebbek a méznél, a csurgatott méznél is.” (Zsolt 19,10). Sőt ezek az örök élet édességei. „Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad” (Jn 6,68).

Éppen ezért a legjobb és a legnehezebb időkben Isten Igéje rendíthetetlen békességet és örömet ad számunkra. Minden bizonnyal így van ez. Az imádságom az, hogy mindenki, aki olvassa ezt a könyvet, osztozzon Jeremiás próféta megtapasztalásában: „Igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömet” (Jer 15,16).

Jegyezzük meg ezt: Isten Igéjének édessége nem veszik el a gondviselés keserű történelmi pillanataiban – akkor nem, ha megtanultuk annak titkát (amely a 2Korintus 6,10-ben található), hogy „szomorkodók, de mindig örvendezők” vagyunk. A későbbiekben meg fogjuk érteni, mit jelent ez a titok. De álljon itt most egy egyszerű mondatban összefoglalva: *tudjuk, hogy ugyanaz a Mindenható, aki meg tudná állítani a koronavírust, de mégsem teszi, pontosan ugyanaz a személy, aki megtartja lelkünket ebben a helyzetben.* Sőt, több mint megtartja, megédesíti. Megédesíti azzal a reménnyel, hogy Isten céljai kedvesek, még a halálban is – azok számára, akik benne bíznak.

HONNAN TUDHATJUK EZT?

Ezért is olyan sürgető a kérdés, hogy honnan tudhatjuk, hogy a Biblia Isten szava. A rövid válaszom az, hogy a Biblián Isten dicsősége sugárzik keresztül, amely tökéletesen beleillik abba az Isten alakú űrbe, amely a szívünkben van – mint a lánc és a

fogaskerék, a kéz és a kesztyű, a szárnyak és a levegő, és mint a kirakós játék utolsó darabja.

El tudom képzelni, hogy valaki erre a következőket mondja: „Ez kissé misztikusan és szubjektíven hangzik. Miért adsz ilyen választ?”

Azért, mert ötven évvel ezelőtt, amikor azzal küzdöttem, hogy kitaláljam, mire kellene építenem az életemet, rájöttem arra, hogy a tudományos és történelmi érvelések a Biblia mellett a világ legnagyobb részén nem működnek. Miért? Bár igazak és egy pontig segítséget nyújtanak, de egy nyolcéves gyerek, egy újonnan felfedezett írástudatlan törzs a távoli Csendes-óceán déli vidékén, vagy egy átlagosnál kevésbé művelt egyén a nyugati világból nem tudja követni ezeket. És mégis számomra nyilvánvaló volt, hogy Isten ilyen embereknek szánta, hogy meghallják az Ő szavát és higgyenek – anélkül, hogy a sötétségbe ugranának.

A BIBLIAI HIT NEM UGRÁST JELENT A SÖTÉTSÉGBE

A hit bibliai természete nem ugrás a sötétségbe, hanem egy garantált és jól megalapozott lépés. *Hitnek* nevezzük, de nem azért, mert nincsen alapja. Azért nevezzük *hitnek*, mert magában foglalja a bizalmat. Jézus nem nevezte a *hívőket* vakoknak; sőt ellenkezőleg, a *hitetleneket* nevezte vakoknak (Mt 15,14). „Látván ők nem látnak” (Mt 13,13). Az üdvözítő hit az Isten szava szerint a látáson alapul, a valódi látáson.

Minek a látásán? A Biblia erre így felel: a Sátán mindent megtesz, és „megvakította (öket), mert hitetlenek, és így *nem látják* meg az Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről szóló evangélium világosságát” (2Kor 4,4).

Más szavakkal élve, van egyfajta szellemi fény, amely az evangéliumon keresztül világít – a megváltás bibliai története. Miféle fény ez? Ez a Krisztus dicsőségének fénye, aki az Isten képmása. Ez nem varázslat. És nem is misztikus abban az értelemben, hogy valami megjelenik, amely valójában nincs is ott. Jézus Krisztus az a fajta isteni-emberi személy, akinek az erkölcsi, szellemi és természetfölötti dicsősége – az Ő szépsége, értéke és nagysága – keresztülvilágít az Isten szaván. Ez igazolja, hogy a Szentírás igaz.

ISTEN ALAKÚ ÚR AZ EMBER LELKÉBEN

Ahogy említettem, az isteni dicsőség keresztülvilágít a Szentíráson, és tökéletesen beleillik a szívünkben lévő Isten alakú űrbe. Isten ezen a módon igazolja a Biblia igazságát és értékét.

Igen, én hiszem, hogy van egy Isten alakú űr – egyfajta indirekt istenismeret – minden emberi lélekben. A Biblia ezt a következőképpen fejezi ki. Az egész emberiségről beszélve azt mondja: „mert ami megismerhető Istenből, az nyilvánvaló előttük, mivel Isten nyilvánvalóvá tette számukra. ... Mert bár Istent ismerték, mégsem dicsőítették vagy áldották, mint Istent” (Róm 1,19.21). A Biblia azt tanítja, hogy ez az *ismeret* minden lelket felelőssé tesz, hogy meglátja-e az Isten dicsőségét a természetben. Ugyanúgy felelősek vagyunk meglátni az Isten dicsőségét Jézusban az Ő szaván keresztül. „Az egek hirdetik Isten dicsőségét” (Zsolt 19,1). Ez arra kötelez minket, hogy meglássuk és dicsőítsük Őt. Az Isten Fia megmutatta Isten dicsőségét, ezért mi felelősek vagyunk, hogy meglássuk és imádjuk Őt. János apostol azt mondja: „és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét” (Jn 1,14).

Ez a magát hitelesítő dicsőség, amely Isten szavából tör elő, megadja nekünk a garantált, erős alapokkal bíró fundamentumot, hogy elhiggyük, a keresztyén Szentírás Istentől van.

A TECHNOLÓGIA AZ ÍZLELÉSEL SZEMBEN

A mód, ahogyan megismerhetjük az Isten dicsőségét a Szentírásban, hasonlít ahhoz, ahogyan megtudhatjuk, hogy a méz valóban méz. A tudomány és a technológia képes bebizonyítani kémiai kísérletekkel, hogy az üvegben méz található – ahogyan a bibliahű tudósok is hathatósan érvelnek amellett, hogy a Biblia történelmileg megbízható. De a legtöbb ember nem kutató vagy tudós. Mi abból tudjuk, hogy ez méz, hogy megkóstoltuk.

Ehhez hasonlóan az Isten dicsőségének isteni édessége el van rejtve a Biblia üzenetében. Megérint minket, mert tudjuk, hogy Isten helyezte azt oda. „Milyen édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz” (Zsolt 119,103). „Ízleljétek meg, és lássátok, hogy jó az Úr” (Zsolt 34,8). Ez valóságos látás és ízlelés, nem pedig látszat. Azt látja és ízleli meg, ami valóban ott van.

IGENT MONDANI A VIGASZTALÁSUNK SZIKLÁJÁNAK

Amikor Jézus azt mondja, hogy „az Írást nem lehet érvénytelené tenni” (Jn 10,35), amikor Pál apostol azt mondja, „a teljes Írás Istentől ihletett” (2Tim 3,16), amikor Péter apostol így beszél a Szentírás szerzőiről, hogy „a Szent Szellemtől indítatva szólottak” (2Pt 1,21), a mi szívünk azt válaszolja: *igen*,

valóban így van. Mert megízleltük és láttuk. Mi tudjuk. Ezért ismeretünk jól megalapozott. Nem a sötétbe ugrunk bele.

Egész lelkünk belerendül a Biblia ujjongásába: „Igéd tartalma maradandó” (Zsolt 119,160). „Uram, Igéd örökre megmarad, szilárdan, akár az ég” (Zsolt 119,89). „Istennek minden szava színigaz” (Péld 30,5).

Amikor ez történik, Isten szavának teljes igazsága megtisztít minket, még a koronavírussal szemben is. Összehasonlíthatatlan vigasztalást ad: „Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet” (Zsolt 94,19). „Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti. Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kiment az ÚR” (Zsolt 34,19-20).

Senki nem tudja úgy megvigasztalni a lelkünket ebben a járványban, ahogyan Isten tudja. Az Ő vigasztalása nem inog meg. Hatalmas és magas Szikla vigasztalása ez a háborgó tenger közepén. Az Ő szavából származik, a Bibliából.

A SZIKLA IGAZSÁGOS

Ha Isten lesz a mi Sziklánk, akkor neki igazságosnak kell lennie. Az igazságtalan Szikla egy délibáb, káprázat. A globális járvány éppen az abban való bizalmunkat rengeti meg, hogy Isten igazságos, szent és jó. Ha mindezek közepette Isten nem igazságos, nincsen Sziklánk.

Ezért fel kell tennünk a kérdést: mi az Isten igazságossága, szentsége és jósága? Mert ha nem tudjuk, mit jelentenek ezek, honnan fogjuk tudni, hogy a koronavírus járvány nem dönti-e össze ezeket? Vagy inkább honnan fogjuk tudni, hogy ezek a minket megmentő Szikla örök alapjai?

Meg fogjuk látni, hogy a Biblia nem úgy írja le a szentséget, igazságosságot és Isten jóságát, mint ha ezek azonosak lennének egymással, de van köztük kapcsolat. Isten szentségével kezdjük. Mit jelent ez?

TERMÉSZETFÖLÖTTI, VÉGTELEN ÉRTÉK

Az Ószövetségben lévő *szentség* szó alapjelentése az elkülönülés, elkülönítés – valami különbözik és elkülönített a közönségestől. Ha ezt Istenre alkalmazzuk, ez az elkülönülés azt jelzi, hogy Isten egyedüli, egyedi. Olyan, mint a saját kategóriájában a gyémánt, felmérhetetlenül értékes. Használhatjuk a *transzcendens* szót is az ilyen fajta isteni elkülönülésre. Ő

olyan egyedi módon elkülönül, ami felülmúl minden más valóságot. Ő fölötte van mindennek és sokkal értékesebb, mint bármi más.

Amikor Mózes ráütött a sziklára ahelyett, hogy beszélt volna hozzá, Isten megróttá: „nem hittetek bennem, és *nem mutattátok fel szentségemet* Izráel fiai előtt” (4Móz 20,12). Más szavakkal: Mózes nem úgy bánt Istennel, mint aki kizárólagosan és mindenek fölötte megbízható, hanem csak úgy, mint egy emberi méltósággal, amelyet figyelmen kívül is lehet hagyni.

Egy másik helyen Isten azt mondja Ézsaiásnak: „Amitől ez a nép fél, attól ne féljete, és ne rettegjete! A Seregek Urát *tartsátok szentnek*, Őt féljete, tőle rettegjete” (Ézs 8,12-13). Más szavakkal: ne tedd Istent egy kategóriába mindennapos félelmeiddel és rettegéseiddel! Bánj vele úgy, mint aki teljesen elkülönített (szent), bánj vele egyedi – egyfajta transzcendens – félelemmel és rettegéssel!

Ezért Isten szentsége az Ő végtelen transzcendenciájában rejlik, és minden másnál értékesebb. Ő egyedi és egyedülálló. Ami azt jelenti, hogy létezésében nem függ senki mástól. Ő önmagában létező. Tökéletes. Épp ezért Ő bír a legnagyobb értékkel, mint a valóság és minden érték forrása.

MINDENEK FÖLÖTT, MÉGSEM EGYEDÜL

Isten végtelen nagysága minden más valóság fölötte nem azt jelenti, hogy Ő egy szeretet nélküli, magányos értelem. A Szentháromság tanítása át- meg átszövi az egész Bibliát. Isten úgy létezik, mint három isteni személy. De ez a három mégis egy – egyetlen isteni lényeg. Csak egyetlen Isten van, nem három. De ez az egyetlen Isten az Atya, Fiú, Szent Szellem titokzatos

és igazi egységében léteznek – mindegyikük örökkévaló és kezdet nélküli. Mindegyikük igaz Isten.

Tehát a szentsége – az Isten mindenek fölötti értéke és nagysága – nem azt jelenti, hogy Ő magányos és szeretet nélküli a végtelen magasságban. Isten, az Atya ismeri és szereti a Fiút tökéletesen, teljesen és végtelenül (Mk 1,11; 9,7; Kol 1,13). Az Isten, a Fiú ismeri és szereti az Atyát tökéletesen, teljesen és végtelenül (Jn 14,31). A Szent Szellem a tökéletes, teljes és végtelen kifejezése az Atya és a Fiú egymás iránti ismeretének és szeretetének.

Miért fontos ez? Mert a háromságnak ez a tökéletes közössége lényeges része az Isten teljességének és tökéletességének és egész lényének. Lényeges része a mindenek fölötti értékének, szépségének és nagyságának – tehát lényeges része az Ő szentségének.

A SZENTSÉG ÖSSZEKAPCSOLÓDIK AZ IGAZSÁGOSSÁGGAL

Isten szentségének leírásából még hiányzik egy szempont. A Biblia beszél Isten szentségéről, de nem csak transzcendens voltában, hanem erkölcsi mivoltában is. Szentnek lenni nem csupán azt jelenti, hogy mindenek fölött való és elkülönített, hanem azt is, hogy igazságos.

Ez a téma felvet egy olyan kérdést, amelynek nagy hatása van arra, hogy hogyan tekintünk Istennel összefüggésben a koronavírusra. Mivel az igazságosság azt jelenti, hogy azt tesszük, ami helyes, és a helyes cselekedetek valamilyen igazságossági standardnak való megfelelést jeleznek, akkor vajon Isten igazságossága milyen mércének felel meg?

A teremtés előtt nem volt semmilyen Istenen kívüli mérték. Nem volt rajta kívül más mérce, amelynek meg kellett felelni. A teremtés előtt Isten volt az egyedüli valóság. Tehát akkor, amikor még csak Isten létezett, hogyan határozható meg, mi a helyes Isten számára? Azaz hogyan fogja át Isten szentsége nemcsak az Ő transzcendens mivoltát, hanem az Ő igazságosságát is?

A válasz az, hogy az Isten igazságosságának mércéje Ő maga. Az alapvető bibliai elv a következő: „Ő magát meg nem tagadhatja” (2Tim 2,13). Isten nem tud oly módon cselekedni, amellyel megtagadná a saját végtelen értékét, szépségét és nagyságát. Ez a mércéje annak, hogy mi helyes Isten számára.

Ez azt jelenti, hogy Isten szentségének erkölcsi dimenziója – az Ő igazságossága – az Ő megingathatatlan elköteleződése, hogy saját értékének, szépségének és hatalmasságának megfelelően cselekedjen. Isten minden szeretete, minden gondolata, minden szava és minden cselekedete mindig összhangban lesz az Ő végtelen értékével és transzcendens teljességének szépségével. Ha Isten megtagadná saját értékét, szépségét vagy hatalmasságát, az nem lenne helyes. A legvégső mércét szegné meg ezzel. Ebben az esetben azonban Ő nem lenne igazságos.

AZ IGAZSÁGOSSÁG EGYBEFONÓDIK A JÓSÁGGAL

Isten jósága nem azonos az Ő szentségével vagy igazságosságával. De egybefonódik azzal, hogy szentsége kiárad a jóságára, és igazságossága vezeti a bőkezűségét. És ezek sohasem mondanak egymásnak ellent.

Isten jósága megnyilvánul hajlandóságában, hogy bőkezű legyen – hogy azt tegye, ami áldás az emberek számára. Is-

ten mindenek fölötti teljessége és tökéletessége – a szentsége – olyan, mint egy szökőkút, amely túlárad. Éppen ezért van benne az a hajlandóság, hogy adjon. Istennek nincsenek szükségletei. Tehát sohasem használ másokat azért, hogy magában valamilyen hiányt kitöltsön. Ehelyett a természetének mozgatórugója, hogy adjon és nem az, hogy szerezzen. „Nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből, hiszen Ő ad mindenkinek életet, lehetet és mindent” (Csel 17,25).

De a jósága nem választható el az igazságosságától. Nem úgy ad, hogy közben megtagadná végtelen értékét, szépségét és hatalmasságát. Éppen ezért Isten igazsága egyaránt magában foglalja a jóságot és az ítéletét is. Amikor Isten megbünteti a meg nem tért embereket a pokolban, nem részesíti őket a jóságában. De mégsem szűnik meg jónak lenni. A szentsége és igazsága vezeti a jóságának adományát.

Éppen ezért a jósága különösen azok felé árad ki, akik félik Őt, és benne keresnek menedéket. „Milyen nagy a te jóságod, melyet a *téged félőknek* tartogatsz! Ebben részesíted a *hozzád menekülőket*” (Zsolt 31,19).

Azonban tisztelettel és hittel az ember nem érdemelheti ki Isten jóságát. Véges, teljes függőségben levő bűnösök nem érdemelhetnek ki semmit Istennél. Istennek a bűnösök felé mutatott jósága mindig ingyenes, és nem lehet kiérdemelni. Miért van akkor az, hogy Isten hajlamos megmutatni hatalmas jóságát azoknak, akik félik Őt és nála keresnek menedéket? Ez azért van, mert az ilyenfajta tisztelet és hit bemutatja Isten méltóságát, szépségét és nagyságát (Róm 4,20). Éppen

ezért Isten jósága arra indítja Őt, hogy megerősítse az ilyen istenfélő gondolkodást.

MI A HELYZET A KORONAVÍRUSSAL?

A következő fejezetben Isten minden dolog felett álló, mindentudó, mindent irányító mindenhatóságával fogunk foglalkozni. Amit eddig áttekintettünk, talán megóv bennünket a következtetéstől, hogy Isten keze a koronavírusban kizárja az Ő szentségét, igazságosságát vagy jóságát. Ne legyünk annyira naivak, hogy egyenlőségjelet teszünk az emberi szenvedés és az isteni igazságtalanság között. Vagy arra a következtetésre jussunk, hogy Isten már többé nem szent és nem jó, amikor ezt a világot vezeti.

Mi mindannyian bűnösök vagyunk. Nincs kivétel. Mindannyian felcseréltük az Isten méltóságának, szépségének és nagyságának dicsőségét olyan dolgokra, amelyeket jobban kedvelünk (Róm 1,23; 3,23). Ez szégyenletes tiszteletlenség Istennel szemben, akár tudatában vagyunk, akár nem, ezért megérdemeljük a büntetést. Isten dicsőségének semmibe vétele méltóvá tesz minket arra, hogy szent haragjának a tárgya legyünk. A Biblia azt mondja, hogy mi „a harag fiai vagyunk természetünknel fogva” (Ef 2,3). Ez azt jelenti, hogy Isten akkor lenne szent és igazságos, ha megvonná tőlünk a jóságát.

A koronavírus épp ezért nem azt bizonyítja, hogy Istenben szentségtelenség vagy igazságtalanság lenne, vagy a jóság hiányozna belőle. Ő nem szentségtelen. „Nincs olyan szent, mint az Úr...; nincs olyan kőszikla” (1Sám 2,2). A mi Sziklánk nem délibáb.

4. fejezet

MINDENHATÓ MINDENEK FELETT

A második fejezetben használtam azt a kifejezést, hogy „a gondviselés keserű pillanata”. Ez mondható el a koronavírus idején is. Az, hogy Isten munkáját keserűnek tartjuk, nem istenkáromlás. Naomi, Ruth anyósa, aki elvesztette férjét, két fiát és egyik menyét éhínség és elvándorlás következtében, ezt mondja:

„Nagyon megkeserítette sorsomat a Mindenható. Egész családommal mentem el, és kifosztottan hozott vissza az Úr. Bajba döntött a Mindenható.” (Ruth 1,20-21)

Nem hazudott, nem túlzott és nem vádaskodott. Ez egy egyszerű és rettenetes tény volt. Azzal, ahogy megfogalmazta a „gondviselés keserű pillanatát” az életében, nem Isten bánásmódját akarta ócsárolni, csupán leírta azt.

A második fejezetben azt is mondtam, hogy Isten szavának az édessége nem múlik el a „gondviselés keserű pillanatának” hatására – nem múlik el, ha megtanultuk a „szomorkodók, de mindig örvendezők” (2Kor 6,10) titkát. Megígértem, hogy visszatérünk erre a titokra. Azután összefoglaltam egy mondatban: *tudjuk, hogy ugyanaz a Mindenható, aki meg tudná állítani a koronavírust, de mégsem teszi, pontosan ugyanaz a személy, aki megtartja lelkünket ebben a helyzetben.* Ennek tudatában lenni, ebben rejlik a különbség.

AMIT ISTEN AKAR, AZT MEG IS TESZI

Ebben a fejezetben és a következőben azt a célt tűztem ki, hogy megmutassam, Isten mindent irányít, és teljes bölcseséggel. Azt is be akarom mutatni, hogy ez jó hír, nagyon jó. Ez az a titok, amit említettem: megtapasztalni Isten édességét a gondviselés keserű pillanatában.

Ha azt állítjuk, hogy Isten mindent irányít, ez azt jelenti, hogy mindenható (szuverén). A mindenhatósága azt jelenti, hogy *meg tudja tenni*, és valójában *meg is teszi* mindazt, amiről *úgy dönt*, hogy meg akarja tenni. Azt mondom, döntése szerint, mert Isten bizonyos értelemben olyan dolgokat is kíván, amelyekről úgy dönt, hogy Ő maga nem cselekszi meg. Kifejezheti kívánságát, amelyről úgy dönt, hogy nem tesz érte. Ebben az értelemben ez nem döntése szerinti. Ő maga nem hagyja, hogy szándéka vagy vágya a megvalósulás szintjére kerüljön.

Nézzünk erre egy példát (Jsir 3,32-33):

„Még ha megszorít is, irgalmas, mert nagyon szeret. Mert nem szíve szerint alázza és szomorítja meg az embereket.”

Megszomorít minket, de *nem szíve szerint*. Ezt úgy értelmezem, hogy míg vannak a személyiségének (szívének) aspektusai, melyek visszatartják attól, hogy minket megszorítson, de személyiségének más aspektusai azt diktálják szentsége és igazságossága révén, hogy megszorítson minket.

Nincsen benne kettősség. Tökéletes szépség és összhang van abban, ahogyan az összes jellemvonása együttműködik. De egyúttal Isten személyisége rendkívül komplex, összetett. Inkább hasonlítható egy szimfóniához, mint egy szóló előadáshoz.

Tehát amikor azt mondom, hogy a mindenhatósága azt jelenti, hogy Ő meg *tudja* tenni, és valójában *meg is teszi* mindazt, amiről *úgy dönt*, hogy meg akarja tenni, akkor azt mondom, hogy nincs rajta kívül álló erő, amely el tudná fordítani vagy meg tudná hiúsítani az akaratát. Amikor *úgy dönt*, hogy egy dolog megtörténik, akkor az megtörténik. Vagy másképpen kifejezve, minden megtörténik, ha Isten akarja, hogy megtörténjen.

A MINDENRE KITERJEDŐ SZUVERENITÁS

Ézsaiás ebben a részben annak a lényegét tanítja, hogy mit jelent Istennek lenni:

„Én vagyok az Isten, nincsen más, Isten én vagyok, nincs hozzám hasonló! Előre megmondtam a jövődöt, és régen a még meg nem történeteket. Ezt mondom: Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik.” (Ézs 46,9-10)

Istennek lenni azt jelenti, hogy a tanácsa megáll – mindig. Isten nem csupán *kijelenti*, hogy milyen jövőbeli események fognak megtörténni; Ő *megcselekszi* azokat. Kijelenti szavát, és utána hozzá teszi: „Gondom van rá, hogy ígémet *beteljesítem*” (Jer 1,12).

Ahogy Jób is megtanulta a leckét kemény tapasztalatain keresztül: „Tudom, hogy mindent megtehetsz, és nincs olyan szándékod, amelyet meg ne valósíthatnál” (Jób 42,2). Vagy ahogy Nebukadneccar megtanulta irgalmas megalázása által:

„A föld minden lakóját semminek tekinti, tetszése szerint bánik az ég seregével és a föld lakóival. Senki sem foghatja le az Ő kezét és senki sem mondhatja neki: Mit csinálsz?” (Dán 4,32)

Vagy ahogy a zsoltáros mondja:

„Amit csak akar az Úr, megteszi az égen és a földön és a mély-
séges tengerekben.” (Zsolt 135,6)

Pál apostol így foglalja össze:

„(Ő) mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik.”
(Ef 1,11)

Mindent, nem csak bizonyos dolgokat. És az „Ő akarata szerint,” nem rajta kívül álló akaratok vagy erők szerint.

Más szavakkal: Isten mindenhatósága mindent átfogó és mindent átható. Ez a világ az Ő abszolút uralma alatt van. Ő irányítja a szeleket (Lk 8,25), a villámokat (Jób 36,32), a havat (Zsolt 147,16), a békákat (2Móz 8,1-15), a szúnyogokat (2Móz 8,16-19), a legyeket (2Móz 8,20-32), a sáskákat (2Móz 10,1-20), a fűrjeket (2Móz 16,6-8), a férgekét (Jón 4,7), a halakat (Jón 2,10), a verebeket (Mt 10,29), a füvet (Zsolt 147,8), a növényeket (Jón 4,6), az éhínséget (Zsolt 105,16), a napot (Józs 10,12-13), a börtön ajtóit (Csel 5,19), a vakságot (2Móz 4,11; Lk 18,42), a süketséget (2Móz 4,11; Mk 7,37), a bénaságot (Lk 5,24-25), a látat (Mt 8,15), minden betegséget (Mt 4,23), az utazási terveket (Jak 4,13-15), a királyok szívét (Péld 21,1; Dán 2,21), a nemzeteket (Zsolt 33,10), a gyilkosokat (Csel 4,27-28) és a szellemi halált (Ef 2,4-5) – ezekben mind az Ő szuverén akarata érvényesül.

EZ NEM ANNAK AZ IDŐSZAKA, HOGY SZENTIMENTÁLIS VÉLEMÉNYT FORMÁLJUNK ISTENRŐL

Éppen ezért a koronavírust Isten küldte. Ez nem annak az időszaka, hogy szentimentális véleményt formáljunk Istenről.

Ez egy keserű időszak. Isten rendelte el. Isten vezeti. Ő fog véget vetni neki. Egyetlen részlete sincsen az akaratán kívül. Élet és halál az Ő kezében van.

Jób nem vétkezett a szájával (Jób 1,21), amikor azt mondta:

„Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, meztelenül is megyek el. Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úr neve.” (Jób 1,22)

Az Úr adta, és az Úr vette el Jób tíz gyermekét.

Isten jelenlétében senkinek sincs joga az élethez. Minden lélegzetvétel, amit veszünk, a kegyelem ajándéka. Egy szívdobbanást sem érdemlünk meg. Az élet és a halál végül is Isten kezében van:

„Lássátok be, hogy csak én vagyok,
nincsen Isten rajtam kívül.
Én adok halált és én adok életet,
összeszúzok és gyógyítok,
nincs, aki kezemből kimentsen.” (5Móz 32,39)

Amíg a koronavírus járvány alatt – vagy bármilyen életveszélyes helyzetben – a jövőnket mérlegeljük, Jakab így tanácsol bennünket azzal kapcsolatban, hogy hogyan gondolkodjunk és beszéljünk:

„Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja, akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.” (Jak 4,15)

Ha azt akarja, élni fogunk. Ha nem, akkor nem fogunk élni.

Amennyire tudom, nem fogom megérni ennek a könyvnek a kiadását. Van legalább egy rokonom, akit már megfertőzött a koronavírus. Én magam hetvennégy éves vagyok, a

tüdőmben lévő erekben bármikor kialakulhat egy vérrög, valamint rendszeresen hörgőgyulladásom van. De nem ezek a tényezők döntenek a sorsom felől. Egyedül Isten dönti el, mi lesz velem. Ez jó hír? Igen! A következő fejezetben megpróbálom megmutatni, hogy miért.

AZ Ő URALMÁNAK ÉDESSÉGE

Vajon miért nevezhetjük „édes tanításnak” Isten mindenhatóságának üzenetét a koronavírus fölött és az életem fölött egyaránt? A titok ugyanaz: *tudjuk, hogy ugyanaz a Mindenható, aki meg tudná állítani a koronavírust, de mégsem teszi, pontosan ugyanaz a személy, aki megtartja lelkünket ebben a helyzetben.* Más szavakkal, ha megpróbáljuk elválasztani Istent attól, hogy Ő a szenvedésekben is mindenható, azzal feláldozzuk a mindenhatóságát afölött, hogy Ő mindent jóra tud fordítani.

ISTEN TRÓNFOSZTÁSA NEM JÓ HÍR

Az Ő mindenhatósága, amely uralkodik a betegségekben, megtart a veszteségekben is. Az Ő mindenhatósága, amely elveszi az életet, legyőzi a halált, és hazaviszi a hívőket a mennybe Krisztushoz. Nem „édes” abban hinni, hogy a Sátánnak, a betegségnek, a pusztításnak, a sorsnak vagy a véletlennek lenne utolsó szava az életemben. Ez *nem* lenne jó hír.

Az a jó hír, hogy Isten uralkodik. Miért? Mert Isten szent, igazságos és jó. És Ő végtelenül bölcs. Istennél van a bölcsesség és a hatalom; neki tanácsa van és értelme (Jób 12,13). „Bölcsessége határtalan” (Zsolt 147,5). „Ő, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége!” (Róm 11,33). Az Ő célja az, „hogyan ismertté legyen most az egyház által a

mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt Isten sokféle bölcsessége” (Ef 3,10).

Semmin sem csodálkozik, semmi sem zavarja össze, és semmi nem akadályozza meg. Végtelen ereje a végtelen szent-ség, igazságosság, jóság és bölcsesség karjaiban nyugszik. És mindezek azoknak szolgálatában állnak, akik bíznak a Fiában, Jézus Krisztusban. Isten elküldte a Fiát, hogy meghaljon a bűnösökért; és ennek a ténynek van köze leginkább a koronavírusushoz.

HOGYAN BIZTOSÍTOTT ISTEN „MINDENT” A BŰNÖSÖKNEK

A kapcsolódási pont, a Róma 8,32-ben van: „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” Ez azt jelenti, hogy azért, hogy Isten hajlandó volt elküldeni a Fiát, hogy kereszthalált haljon helyettünk, kinyilatkoztatja és megerősíti, hogy teljes mindenhatóságát arra használja fel, hogy megadjon nekünk mindent. „Hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt *mindent*?” Ez azt jelenti: bizonyosan megadja. Ezt az Ő Fiának vére garantálja.

És mit jelent az, hogy „mindent”? Ezek olyan dolgok, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az akaratát elvégezzük, dicsőítsük a nevét, és biztonsággal megérkezzünk a boldogító jelenlétébe. Három verssel később Pál megmagyarázza, hogyan működik ez a való életben – akár a koronavírus idején. Így fogalmaz:

„Ki választana el bennünket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver (vagy a korona-

vírus)? Ahogyan meg van írva: »Teéretted gyilkolnak minket nap, mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.« Nem, ezekben a dolgokban felettébb győzedelmeskedünk azon keresztül, aki minket szeretett.» (Róm 8,35-37)

Ne hagyjuk figyelmen kívül ezeket a fájdalmas, de bámulatos szavakat: „gyilkolnak minket nap, mint nap.” Ez azt jelenti, hogy a „mindenbe”, amit Isten nekünk ajándékoz, hiszen saját Fiát sem kímélte, az is beletartozik, hogy a halál révén magához vesz bennünket. Vagy ahogyan Ő mondja a Róma 8,38-39-ben: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, ... semmi nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

MILYEN SZEREPET JÁTSZIK A SÁTÁN A GONOSZSÁGBAN

Még ha a Sátánnak, Isten „pórázán” tartva, általa megszabott korlátok között van is beleszólása a mi szenvedéseinkbe és a halálunkba, nem ő a legfelsőbb hatalom. Ő nem tud minket megsebezni Isten engedélye nélkül, és csak a korlátain belül cselekedhet (Jób 1,12; Lk 22,31; 2Kor 12,7).

Végeredményben helyes a mi részünkről azt mondani a Sátánnak, amit József mondott a testvéreinek, akik eladták őt rabszolgának: „Ti ugyan rosszat gondoltatok ellenem, de Isten jóra gondolta, hogy tegyen” (1Móz 50,20 – IMIT).

Figyeljük meg a megfogalmazást! Nem azt mondja: „Isten jóra *használta* föl” vagy „Isten jóra *változtatta* át”. Azt mondja: „Isten terve *jóra gondolta*”. József testvéreinek a célja gonosz volt. Istennek azonban jó volt a célja. Isten nem az események felétől kezdte megtisztítani ezt a teljességgel bűnös

ügyet. Neki már az elejétől fogva volt egy terve, egy szándéka az eseményekkel. Már az elején jóra gondolta azt.

Ez a vizsgálat kulcsa, amikor az emberek gonoszsága és a Sátán gonoszsága egyesül szenvedést okozva. Krisztusban nekünk minden jogunk megvan ahhoz, hogy azt mondjuk a Sátánnak vagy a gonosz embereknek, „Ti ugyan rosszat gondoltatok ellenem, de Isten jóra gondolta”. Nem mindenható sem a Sátán, sem a betegség, sem a gonosz emberek. Csak Isten az. Ő jó – bölcs és mindenható.

EGY VERÉB SEM, SŐT MINDEN HAJSZÁL

Jézus olyan gyönyörűen írja le Isten szuverenitását a tanítványoknak, mint senki más:

„Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül. Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljeteek tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.” (Mt 10,29-31)

Egyetlen veréb sem esik le, csak ha Isten úgy akarja. Egyetlen vírus sem terjed, csak ha Isten úgy akarja. Ez Isten titokzatos mindenhatósága. És mit mond Jézus ezek után? Három dolgot: Ti sok verébnél értékesebbek vagytok. A hajatok szálai is mind meg vannak számlálva. Végül pedig: Ne féljeteek!

Miért ne? Azért, mert Istennek ez a titokzatos szuverenitása – akár élünk, akár meghalunk – a szentségét, igazságosságát, jóságát és bölcsességét szolgálja. Krisztusban mi nem feláldozható gyalogok vagyunk egy sakktáblán. Mi drága gyermekei vagyunk. „Ti sok verébnél értékesebbek vagytok.”

Ez az a titok, amelyet már korábban említettem: *tudjuk, hogy ugyanaz a Mindenható, aki meg tudná állítani a koronavírus, de mégsem teszi, pontosan ugyanaz a személy, aki megtartja lelkünket ebben a helyzetben.* És nem csak megtart minket, hanem véghez viszi azt, hogy minden, akár keserű, akár édes, a javunkat munkálja – azoknak a javát, akik szeretik az Istent, és el vannak hívva Krisztusban (Róm 8,28-30).

HALLHATATLAN VAGYOK, AMÍG A MUNKÁM BE NEM FEJEZŐDIK

Ez a fajta szilárd magabiztosság a halállal szemben már kétezer éve bátorítja Krisztus népét. Isten bölcs és jó mindenhatóságának tudata megtartó erő volt keresztyének ezrei számára szeretetből fakadó áldozatukban.

Henry Martyn, aki Indiában és Perzsiában volt misszionárius, egy hasonló betegségben halt meg, mint a koronavírus, amikor 32 éves volt (1812. október 16-án). 1812 januárjában a következőket írta naplójában:

„Minden jel arra mutat, hogy a jelenlegi év sokkal veszélyesebb lesz, mint az összes eddigi évem volt; de ha megélem, hogy befejezem a perzsa Újszövetséget, az életem a munka végeztével már nem bír akkora jelentőséggel. De akár élet, akár halál lesz a sorsom, dicsőüljön meg bennem a Krisztus! Ha van még munkája számomra, nem halhatok meg.²

Ezt gyakran fogalmazzák meg úgy is, hogy „Halhatatlan vagyok, amíg Krisztus a munkáját rajtam keresztül el nem végezte.” Ez mélységesen igaz. Ez a hit pontosan annak valóságán alapszik, hogy élet és halál a mi mindenható Istenünk kezében van. Sőt Krisztus egész ügye a kezében van. Hét évvel korábban, huszonnégy éves korában Martyn ezt írta:

„Ha Isten nem lenne a világmindenség mindenható Ura, milyen nyomorult lennék. De az Úr uralkodik, örvendezzen a föld. És Krisztus ügye diadalmakodik. Ó, lelkem, örvendj a kilátásaidon!”

2. rész

MIT CSELEKSZIK ISTEN A KORONAVÍRUSON KERESZTÜL?

BEVEZETŐ GONDOLATOK: MEGÉRTÉS ÉS RÁMUTATÁS

Ha Istent nem fosztották meg trónjától, ha valóban Ő irányít, és „mindent saját akarata és elhatározása alapján cselekszik” (Ef 1,11), ha a koronavírus járvány annak teljes pusztításával együtt a szent, igazságos, jó és bölcs kezeiben van, akkor ezekben az időkben mit cselekszik a járvány által? Melyek a céljai?

NE NÉZZ EMBEREKRE

Mielőtt válaszolnék erre a kérdésre, először is meg kell jegyezni, hogy az én véleményem összehasonlítva Isten véleményével nem számít semmit. És a tiéd sem. Amit mi kigondolunk a saját kútfőnkből, annak ez esetben kicsi a jelentősége. A Biblia azt mondja, hogy „Aki a maga eszében bízik, ostoba” (Péld 28,26). Ehelyett így buzdít: „Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!” (Péld 3,5).

Mi, emberek véges teremtmények, bűnösök, kultúra által meghatározottak, a génjeink és személyes élettörténetünk alapján alakítottak (vagy torzítottak) vagyunk. Szívünkéből, elménkből és szánkából mindenféle öngazoló vélemény támad, amellyel magunkat próbáljuk a legjobb színben feltüntetni. Ezért érdemes figyelmet fordítani Ézsaiás prófétára, amikor azt mondja: „Ne bízzatok az emberben, hiszen csak lehelet van az orrában: mire lehet hát becsülni?” (Ézs 2,22).

Vajon nem elbizakodottság mégis részemről megírni ezt a könyvet, nem is beszélve arról a részről, aminek a címe: „Mit cselekszik Isten a koronavíruson keresztül?”

Nem, ez nem elbizakodottság. Nem az, ha maga Isten beszélt a keresztyén Szentíráson keresztül. Nem az, ha Isten megalázta magát azért, hogy emberi szavakkal szóljon, hogy igazán (noha nem teljességében) megismerjük Őt és az útjait. Nem az, ha Pál szavai igazak: „Isten kiárasztotta ránk kegyelmét teljes bölcsességgel és értelemmel, hogy megismertesse velünk az Ő akaratának titkát” (Ef 1,8-9). Nem az, mert Pál mondja: „Ha *elolvastátok*, megérthetitek belőle, hogyan értem én a Krisztus titkát” (Ef 3,4 a szerző saját fordítása alapján).

Isten nem hallgat arról, hogy mit cselekszik ebben a világban. Ő adta nekünk a Szentírást. A második fejezetben rámutattam azokra az okokra, amiért bízhatunk a Bibliában, mint az Ő szavában. Tehát nem célozom elképzeléseket kiötleni arról, hogy mit cselekszik Isten. A célozom meghallani a szavát a Szentírásból, és mások számára is ugyanezt tudom tanácsolni.

MILYEN KIKUTATHATATLANOK A TE ÚTJAID

Van még egy dolog, amit szeretnék elmondani, mielőtt megválaszolnám a kérdést: „Mit cselekszik most Isten?” Isten mindig milliárdnyi olyan dolgot cselekszik, amiről mi nem is tudunk:

„Uram, Istenem! Sok csodás tettet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, amit fel tudnék sorolni.” (Zsolt 40,6)

Az Ő tervei a koronavírus mögött nemcsak ki nem számíthatóak, hanem sok szempontból kikutathatatlanok is. „Ő, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége!

Mily megfoghatatlanok az Ő ítéletei, és mily kikutathatatlanok az Ő útjai!” (Róm 11,33). Amikor Pál ezt írta, nem azt akarta mondani ezzel, hogy „Csukjátok be a Bibliátokat, és találjátok ki magatoknak saját elképzeléseket!”.

Épp ellenkezőleg ezek a szavak Isten kikutathatatlan útjairól úgy írtak meg, mint annak a tizenegy fejezetnek a csúcspontja, mely ezt megelőzően a világ legnagyobb hírére fogalmazza meg azért, hogy azt mindenki megértse. Mikor Pál a kikerülhetetlen szenvedés témáját érinti, azt mondja:

„Sőt dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mert tudjuk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet, a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szent Szellem által.” (Róm 5,3-5)

„Mert tudjuk!” A Szentírás azért íratott meg, hogy mi *tudjuk* azokat a dolgokat, amelyeket Isten kijelentett. Különösen a szenvedésről – beleértve a koronavírus járvány kitörését. Mégis *kikutathatatlan*, ami azt jelenti, hogy Isten mindig többet végez, mint amit gondolnánk – és még annál is többet, mint amit látunk. Sőt egyáltalán nem látnánk belőle semmit, ha nem jelentette volna ki a számunkra.

RÁMUTATNI A VALÓSÁGRA

Az én feladatom itt nem az, hogy elképzeljek dolgokat, mint ahogy arról John Lennon híres dala szól.³ Lennon arról énekel, hogy képzeljük el, hogy nincsen mennyország, sem pokol, csak az ég. Aztán azzal folytatja, hogy az ilyen képzelődés könnyű. Csak próbáld ki. Igen, valóban *könnyű*. Nagyon is könnyű. De a koronavírus megköveteli tőlünk a kemény valósággal való

szembenézést, itt nem használnak a könnyű képzelődések. Isten és az Ő szava az a valóság, amire szükségünk van – a Sziklára a lábunk alatt. Tehát a célom ezzel a könyvvel az, hogy rámutassak a valóságra, és nem az, hogy valóságot teremtsék. A célom az, hogy meghalljam azt, amit Isten mondott, és azt megerősítem a képzelődések helyett. Rámutatok azokra a pontokra, amit a Biblia tanít, és azután összekapcsolom a koronavírussal. A te feladatod pedig eldönteni, hogy ez igaz-e.

Jézus is beszélt a jelenlegi idők felismeréséről. Felhábortotta, hogy az emberek arra tudták használni az értelmüket, hogy az időjárásból következtetéseket vonjanak le, de az Isten történelemben végzett munkáját nem ismerték fel.

„Képmutatók, a föld és az ég jelenségeit felismeritek, e mostani időt miért nem tudjátok? De miért nem ítéletek meg magatoktól is, hogy mi a helyes?” (Lk 12,56-57)

Tehát az a reményem, hogy Isten segítségét kérve szemléled Isten szavát, és úgy ítéled meg, hogy mi a helyes és igaz. Remélem, megvizsgálod azt, amit a Biblia alapján állítok (1Jn 4,1), és kitartasz amellett, ami jó (1Tesz 5,21).

HAT KÖVETENDŐ ÚT

Sok oldalt tele lehetne írni a hat válasz mindegyikével kapcsolatban, amelyekkel meg fogom válaszolni a kérdést: „Mit cselekszik Isten a koronavíruson keresztül?”. De mivel sürget az idő, ezt nem fogom megtenni. Csak olyan bibliai igazságok útjaira fogok rámutatni, amelyekről remélem, hogy a könyv elolvasása után te is követni fogod. Bárcsak végig mehetnénk együtt ezen az úton! De ezt rád kell hagynom. Isten vezessen téged. Tehát mit cselekszik Isten a koronavíruson keresztül?

6. fejezet

AZ ERKÖLCSI BORZALMAK BEMUTATÁSA

1. FEJELET

Isten a koronavírus járványon keresztül, mint minden más szerencsétlenségen keresztül, fizikailag mutatja be azt az erkölcsi borzalmat és szellemi romlottságot, amit a bűn lekicsinylése jelent.

A bűn miatt létezik minden testi nyomorúságunk. A Biblia harmadik fejezete mutatja be a bűn betörését ebbe a világba. Megmutatja, hogy a bűn a globális pusztulás és nyomorúság oka (1Móz 3,1-19). Pál a Róma 5,12-ben így foglalja össze: „Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.”

Azóta egy összetört világban élünk. Eredendő szépségét át-szövi a gonoszság, a katasztrófák és a betegségek, a folyamatos kielégítetlenség érzése. Isten a világot tökéletesnek teremtette. „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó” (1Móz 1,31). De az emberiség bűnbeesése óta mind a mai napig, minden csodái ellenére, a történelem futószalagon szállította áldozatait.

AZ EMBER BUKÁSA ÍTÉLET

A Biblia nem úgy szemléli ezt az összetörtséget, mint ami természetes, hanem mint Isten ítéletét egy olyan világon, amelyet áthatott a bűn. Pál így jellemzi Isten ítéletét a világon a bűn miatt:

„A teremtett világ ugyanis hiábavalóságnak vettetett alá, nem önként, hanem annak az akaratából, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára. Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik, és együtt vajúdik mindez ideig.” (Róm 8,20-22)

Hiábavalóság, romlandóság szolgasága, sóhajtozás: ezek a globális pusztulás és nyomorúság képei, mióta a bűn bejött ebbe a világba. Pál azt mondja, hogy ez a pusztulás Isten ítéletének köszönhető: „A teremtett világ ugyanis a hiábavalóságnak *vetetett alá* ... annak akaratából, aki *alávetette* ... reménységgel” (Róm 8,20). Nem a Sátán vetette alá *reménységgel*. Ádám sem vetette alá *reménységgel*. Isten tette ezt. Ahogy Pál írja a Róma 5,16-ban: „Az ítélet ugyanis egyetlen eset folytán vitt a kárhozatra.”

MÉG AZ Ő GYERMEKEI IS ÍTÉLET ALATT VANNAK

Kétségtelen, ez a szakasz tele van reménységgel – „az Isten fiainak dicsőséges szabadsága” (Róm 8,21). Istennek döbbenetes terve van az új teremtésre, ahol majd „letöröl minden könyvet az ő szemükről” (Jel 21,4). De most még mindannyian

az ítélete alatt vagyunk. Ő vetette alá a világot a halálnak, a szerencsétlenségeknek és a nyomorúságnak.

Igen, még a saját gyermekei is szenvedünk és meghalunk – azok, akikről „előre is elhatározta, hogy fiaivá fogad” (Ef 1,5), megváltott Fiának vére által (Ef 1,7), örök életre választott (Ef 1,18) –, mert Isten ítélete még mindig érvényes a bűneset óta. „Azok is, akik a Szellem zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására” (Róm 8,23). *Keresztyéneket* is elsodornak szökőárok. *Keresztyéneket* is megölnék terrortámadásokban. *Keresztyének* is elkapják a koronavírusust.

MEGTISZTÍTÁS, NEM BÜNTETÉS

A keresztyének esetében a különbség – azok számára, akik Krisztust legfőbb kincsüknek tartják –, hogy ezt a romlást nem ítéletként élik meg. „Nincsen most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak” (Róm 8,1). Számunkra a fájdalom megtisztítást jelent, és nem büntetést.

„Isten minket nem haragra rendelt” (1Tesz 5,9). Mi is meghalunk betegségekben és balesetekben, mint az összes többi ember. De azoknak, akik Krisztusban vannak, a halál „fullánkja” nincs többé (1Kor 15,55). „A halál nyereség” (Fil 1,21). Elmenni ebből a világból azt jelenti, hogy „Krisztussal vagyunk” (Fil 1,23).

A SÁTÁN VALÓSÁGOS, DE KORLÁTOK KÖZÖTT MŰKÖDIK

Amikor ennek a világnak a nyomorúságait Isten ítéletére vezetem vissza, nem csukom be a szememet a tény előtt, hogy a

Sátán igen cselekvő részese a mi globális nyomorúságunknak. A Biblia úgy nevezi őt, hogy „e világ istene” (2Kor 4,4), „e világnak a fejedelme” (Jn 12,31), és „a levegő birodalmának fejedelme” (Ef 2,2). Ő „embergyilkos volt a kezdetektől fogva” (Jn 8,44). Ő megköttöz és leigáz minket sokféle betegséggel (Lk 13,16; Csel 10,38).

De a Sátán pórázra van fogva. A póráz pedig Isten kezében van. Nem cselekedhet anélkül, hogy Isten meg ne engedné neki. Ő csak engedéllyel és korlátozásokkal cselekedhet (Jób 1,12; 2,6; Lk 22,31; 2Kor 12,7). A Sátán által okozott kár mértékét Isten határozza meg. Ő nem kívülálló szereplője Isten ítéletének, hanem szolgálja Isten ítéletét – akaratlanul.

A KULCSKÉRDÉS

Van még egy kérdés, ami a koronavírus jelentőségére jobban ráfókuszál: Miért szabott ki vajon *fizikai* ítéletet Isten a világra egy *erkölcsi* gonoszságért? Ádám és Éva megtagadták Istent. A szívük Isten ellen fordult. A saját bölcsességüket választották Isten bölcsessége helyett, a függetlenséget választották a bizalom helyett. Isten *megtagadása, helyette valami más előnybe részesítése és más választása* szellemi és erkölcsi gonoszság volt. Elsősorban a *lélekben volt bűn*, nem a testben. Elsősorban Isten ellen irányult, és nem ember ellen.

De a morális és szellemi lázadás következtében Isten a *fizikai* világot vetette alá a katasztrófáknak és a nyomorúságnak. Miért? Miért nem hagyta a fizikai világot jó rendben, és miért nem hozott nyomorúságot az emberi lélekbe, ahol ez az egész elkezdődött?

EGY VÁLASZ

Álljon itt az én válaszom: Isten a fizikai világot azért helyezte átok alá, hogy fizikai borzalmaival, amelyeket magunk körül látunk, a betegségek és szerencsétlenségek élénken élénk tárják, mennyire borzalmas dolog a bűn. Más szavakkal, *a fizikai világban lévő gonoszság egy példázat, ábrázolás, útjelző tábla, amely megmutatja, mennyire égbekiáltó az Isten elleni erkölcsi lázadás.*

Miért lenne ez célszerű? Mert a jelenlegi állapotunkban, a bűneset után mi magunk nem látjuk, nem érzékeljük, mennyire visszataszító az Isten elleni bűn. Aligha van valaki a világban, aki érzi annak borzalmát, hogy sok dolgot előnybe részesít Istennel szemben. Van vajon valaki, aki rosszabbul alszik, mert naponta lekicsinyli Istent azáltal, hogy hanyagolja és megtagadja?

Ó, de ezzel szemben mennyire érzékeljük a fizikai fájdalmat! Mennyire felháborodunk, ha Isten a testünkhöz nyúl! Azon nem szomorkodunk annyira, hogy mennyire megbántjuk Istent a szívünkben minden nap. De jöjjön csak a koronavírus, és fenyegetse a testünket, máris tudunk Őrá figyelni. Ugye így van? *A fizikai fájdalom Isten trombitájának szava, amivel felhívja a figyelmünket, hogy valami borzalmas romlottság van a világban.* A betegség és a különböző rendellenességek annak az Isten által adott tükörképei a fizikai világban, hogy milyen a bűn a szellemi világban.

Ez így van, még akkor is, ha a világban élő leginkább istenfélő emberek is szenvednek betegségektől, rendellenességektől. Ezek a súlyos csapások Isten előképei arról, hogy mit érdemel a bűn, és egy nap a bűnök megkapják büntetésüket,

amely ezerszer rosszabb lesz ezeknél. Ezek figyelmeztető jelek, reggeli ébresztők, hogy meglássuk erkölcsi borzalmát és szellemi rútságát az Isten elleni bűnnek.

Bárcsak mindannyian meglátnánk és érzékelnénk, mennyire visszataszító, sértő és utálatos az, hogy megvetéssel bánunk a Teremtővel, figyelmen kívül hagyjuk Őt, nem bízunk benne, lealacsonyítjuk, és kevesebb figyelmet fordítunk rá a szívünkben, mint – mondjuk – a hajviseletünkre.

Be kell látnunk ezt, különben nem fogunk odafordulni Krisztushoz az örök életért és elfordulni a bűn szennyétől. Lehet, hogy hozzá kiáltunk, hogy megmeneküljünk a bűn büntetésétől. De meglátjuk és megutáljuk-e az Istent lealacsonyító bűn undokságát? Ha nem, akkor azért nem, mert Isten nem tárta eléink a bűn fizikai nyomorúságainak élénk képeit – ilyen például a koronavírus is. Ezért Isten irgalmasan kiált hozzánk ezekben a napokban: Ébredj fel! Az Isten elleni véték ilyen: borzalmas és visszataszító! És sokkal veszélyesebb, mint a koronavírus.

7. fejezet

ISTEN KONKRÉT ÍTÉLETEI

2. VÁLASZ

Néhány ember azért fog a koronavírussal megfertőződni, mert ez Isten konkrét ítélete rajtuk bűnös gondolkodásmódjukért és cselekedeteikért.

Az a tény, hogy minden nyomorúság a bűneset következménye – az Istent kizáró bűn behatolása ebbe a világba – nem jelenti azt, hogy minden egyéni szenvedés konkrét ítélet az egyedi ember bűneiért. Például Jób szenvedésének az okozója nem az ő bűnei voltak. Jób könyvének első mondatai világossá teszik ezt: „Jób ... feddhetetlen és becsületes ember volt, félte az Istent, és került a rosszat” (Jób 1,1).

Ahogy látjuk korábban, Isten népe megtapasztalja az Ő ítéletének fizikai következményeit. Péter apostol így ír erről:

„Mert itt van az idő, amikor elkezdődik az ítélet Isten háza népén. Ha pedig először rajtunk kezdődik, akkor mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmeskedtek Isten evangéliumának? És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hova lesz az istentelen és a bűnös?” (1Pt 4,17-18)

„Isten háza népének” ez az Istentől jövő ítélete tisztító, és nem büntető jellegű – tehát valójában nem büntetés. Ugyanis

nem minden szenvedés tudható be Isten különleges büntetésének bizonyos konkrét bűnökért. De Isten néha felhasználja a betegséget, hogy egyedi büntetést hajtson végre azokon, akik elutasítják Őt, és átadják magukat a bűnnek.

PÉLDA KONKRÉT BŰNÖKÉRT VALÓ KONKRÉT BÜNTETÉSRE

Két példát hozok fel, ahol meghatározott bűnököt meghatározott büntetés követett. A Cselekedetek 12. részében Heródes király felmagasztalja magát, és megengedi, hogy istennek nevezzék. „Az Úr angyala pedig azonnal lesújtott rá, amiért nem Istennek adta a dicsőséget. Férgek emésztették meg, így pusztult el” (Csel 12,23). Isten ezt mindazokkal megteheti, akik magukat felmagasztalják.

Ez azt jelenti, hogy csodálkoznunk kellene, hogy vezetőink jó része miért nem esik össze holtan azért, mert emberek és Isten előtt is arrogánsan viselkedik.

A másik példa a konkrét bűnre a homoszexualitás. A Róma 1,27-ben Pál apostol azt mondja: „Ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és egymás iránt ébredt vágy bennük: férfiak férfiakkal fajtalankodtak, de el is veszik tévelygésük méltó büntetését önmagukban.” A „méltó büntetés” a bűneik fájdalmas hatása „önmagukban”.

Ez a „méltó büntetés” csak egy példája Isten ítéletének, amit látunk a Róma 1,18-ban, ahol így szól: „Isten ugyanis kinyilatkoztatja a maga haragját a mennyből az igazság útját álló gonosz emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen.” Ezért bár nem mindegyik szenvedés konkrét büntetés konkrét bűnökért, de van amelyik igen.

MINDEN LÉLEK VIZSGÁLJA MEG MAGÁT

Így tehát a koronavírus sohasem világosan és egyértelműen büntetés. A legszeretetteljesebb, Szellemmel teljes keresztyén is, akinek a bűnei meg vannak bocsátva Krisztus által, meghalhat a koronavírus okozta betegségben vagy szövődményeiben. Mégis illő dolog önvizsgálatot tartani, hogy észrevegyük, hogy a szenvedésünk esetleg Isten ítélete-e azért, ahogyan élünk.

Ha Krisztushoz jövünk, tudhatjuk, hogy szenvedésünk nem az Isten büntető ítélete. Jézus azt mondta, „Bizony, bizony mondom nektek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt *ítéletre sem megy*, hanem átment a halálból az életre” (Jn 5,24). Nincsen semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak (Róm 8,1). Ez fegyelmezés, nem pedig ítélet. „Mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad” (Zsid 12,6).

FELKÉSZÍT MINKET AZ Ő MÁSODIK ELJÖVETELÉRE

3. VÁLASZ

A koronavírus egy Istentől jött ébredésre való felhívás, hogy legyünk készek Krisztus második eljövetelére.

Még ha a keresztyénség történetét be is szennyezik a kudarcot vallott világvége-jóslatok, igaz maradt az, hogy Jézus Krisztus vissza fog jönni. „Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok Őt felmenni a mennybe” (Csel 1,11).

Az eljövetelekor megítéli a világot:

„Amikor pedig az Emberfia eljön az Ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára. Összegyűjtenek elé minden népet, Ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.”
(Mt 25,31-32)

Azoknak, akik nem állnak készen a Krisztussal való találkozásra, úgy jön el az a nap, olyan váratlanul, ahogy csapdába esik valaki.

„Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezedjék a mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól, és hirtelen leljen meg titeket az a nap, mint valami csapda.” (Lk 21,34)

SZÜLÉSI FÁJDALMAK

Jézus azt mondta, hogy az eljövételére mutató jelek történnek majd – mint például háborúk, éhínségek, földrengések (Mt 24,7). Ezeket a jeleket „szülési fájdalmaknak” nevezte (Mt 24,8). Úgy beszél a földről, mint egy olyan asszonyról, aki épp szül. Próbálja világra hozni az új világot, amelyet Jézus állít fel akkor, amikor visszajön.

Pál is használja ezt a fajta képet a Róma 8,22-ben, és szülési fájdalomként beszél ennek a kornak minden nyögéséről – minden katasztrófa vagy betegség okozta nyomorúságról (mint a koronavírus).

Úgy ír le minket betegségeinkben, mintha a világ szülési fájdalmainak része volnánk. Nyögünk addig, míg várjuk testünk megváltását Jézus visszajövelekor, amikor feltámasztja a halottakat, és új, dicsőséges testet ajándékoz nekik (Fil 3,21):

„A teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára. Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik, és együtt vajúdik mind ez ideig. De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Szellem zsengejét kapták mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra testünk megváltására.” (Róm 8,21-23)

MARADJ ÉBREN

Meglátásom szerint Jézus azt akarja, hogy vegyük észre a szülési fájdalmakat (beleértve a koronavírust is), mint emlékeztetőket és figyelmeztetéseket arra, hogy Ő jön, és nekünk erre készen kell állnunk. „Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok” (Mt 24,44).

Nem kell dátumot beállítani ahhoz, hogy komolyan vedd, amit Jézus mond. Amit Ő mond az tévedhetetlen: „Vigyázzatok, virrasszatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő. ... vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mikor tér vissza a háza ura. ... Amit nektek mondok, azt mindenkinek mondom: Vigyázzatok!” (Mk 13,33-37).

Az üzenet világos. Vigyázz! Vigyázz! Vigyázz! Bár a természeti világ szülési fájdalmaira vonatkozik, mégis, jaj, mennyi ember nem elég éber! Mindenféle örült tevékenységben foglalják el magukat, és jót alszanak annak ellenére, hogy Jézus Krisztus visszajön. A veszély nagy. És a koronavírus egy kegyelmes ébresztő annak érdekében, hogy legyünk készek.

Készen úgy lehetünk, ha odamegyünk Jézus Krisztushoz, elfogadjuk a bűneink bocsánatát, és ezentúl az Ő világosságában járunk. Akkor mi is azok között leszünk, akik

„nincsenek sötétségben, hogy az a nap tolvajként lephetne meg titeket. Hiszen valamennyien a világosság fiai vagytok. ... akkor legyünk éberek és józanok... Mert Isten nem haragra rendelt minket, hanem hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, vele együtt éljünk.” (1Tész 5,4-10)

HOZZÁIGAZODNI KRISZTUS VÉGTELEN ÉRTÉKÉHEZ

4. VÁLASZ

A koronavírus Isten mennydörgésszerű felhívása mindannyiunk számára, hogy térjünk meg és az életünket igazítsuk hozzá Krisztus végtelen értékéhez.

A koronavírus nem egyedi abból a szempontból, hogy megterésre hív. Tulajdonképpen az összes természeti katasztrófa – akár áradások, éhínségek, sáskajárás, szökőárok vagy járványok – Isten fájdalmas és kegyelmes felhívásai arra, hogy tartunk bűnbánatot.

Ezt abból is látjuk, amit Jézus válaszol egy szerencsétlenség kapcsán a Lk 13,1-5-ben:

„Abban az időben néhányan hírt hoztak neki azokról a galileaiakról, akiknek a vérért Pilátus az áldozati állataik vérével elegyítette. Jézus megszólalt, és ezt mondta nekik: Azt gondoljátok, hogy ezek a galileai emberek bűnösebbek voltak a többi galileainál, mivel ezeket kellett elszenvedniük? Nem! Sőt azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek. Vagy azt gondoljátok, hogy a tizennyolc, akire rádólt a torony Siloámnál, és megölte őket, vétkesebb

volt minden más embernél, aki Jeruzsálemben lakik? Nem! Sőt azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy elvesztek.” (Lk 13,1-5)

Pilátus embereket mészároltatott le egy templomban. Sielőában összeomlott egy torony, és a katasztrófában meghalt tizennyolc otlévő. Az egyik eset az emberi gonoszság gyümölcse. A másik nyilvánvalóan baleset volt.

A KATASZTRÓFA JELENTÉSE – SZÁMODRA

A tömeg meg akarta tudni Jézustól, hogy mi a történetek jelentése. Isten cselekedete volt, különleges ítélet különleges bűnökért? Jézus válasza megdöbentő. A katasztrófa jelentését hangsúlyozza, és azt mindenkire vonatkoztatja, nem csak azokra, akik meghaltak. Mindkét esetben azt mondja: Azok, akiket Pilátus megöletett, és azok, akikre ráomlott a torony nem voltak bűnösebbek, mint ti.

Ti? Miért hozza fel a hallgatóság bűneit? Ők nem azt kérdezték, hogy mi a véleménye a saját bűneikről, hanem a többiekéről érdeklődtek. Azt akarták tudni, mit jelentettek ezek a katasztrófák az áldozatoknak, nem nekik maguknak.

Ez teszi Jézus válaszát döbbenetessé. Lényegében azt mondja, hogy a bajok jelentése mindenkinek szól. Az üzenet a következő: „Térj meg, vagy elveszel.” Ezt kétszer is elmondja: „Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek” (Lk 13,3). „Sőt azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy elvesztek” (Lk 13,5).

KEGYELEMTELJES FELHÍVÁS, AMÍG TART AZ IDŐ

Mit tett Jézus? Átirányította az emberek megdöbbenését, figyelmét valami másra. Döbbenetük tárgya, amely arra sarkallta ezeket az embereket, hogy választ keressenek Jézusnál, nem a megfelelő volt. Megdöbbentek azon, hogy embereket ilyen kegyetlenül megöltek, és mások halálra zúzódtak ilyen értelmetlen módon. De Jézus azt mondja: Azon kellene inkább megdöbbenetek, hogy nem ti voltatok, akiket megöltek, és akik halálra zúzódtak. Valójában, ha meg nem tértek, ti magatoknak is ilyen ítélettel kell majd szembenéznetek egy napon.

Ebből az következik, hogy Istennek kegyelmes üzenete van minden ilyen katasztrófában. Az üzenet az, hogy mi mindnyájan bűnösök vagyunk, a pusztulás felé haladunk, és a szerencsétlenségek Isten kegyelmes hívásai, hogy bűnbánatot tartsunk és üdvözüljünk, amíg van idő. Jézus a halottaktól az élőkhöz fordult, és lényegében ezt mondta: Ne a halottakról beszéljünk, beszéljünk inkább rólatok. Ez sokkal sürgetőbb. Ami velük történt, az rólatok szól. A nagy kérdés tulajdonképpen nem az ő bűneikre, hanem a tiétekre vonatkozik.

Azt gondolom, ez Isten üzenete a koronavírus járvány alatt a világnak. Felhívja a világot a megtérésre, amíg van erre még idő.

MIT JELENT A MEGTÉRÉS?

Határozzuk meg pontosan, mit jelent a *megtérés*! A szó az Újszövetségben a szív és az értelem megváltozását jelenti. Nem valami felszínes vélemény megváltozásról van szó, hanem egy mély átváltozásról. Megtérésünkkel megértjük és nagyra érté-

keljük Istent és Jézus Krisztust azért, akik Ők valójában. Jézus így írta le ezt a szívbeli változást:

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.” (Mt 22,37)

„Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám; aki jobban szereti fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó énhozzám.” (Mt 10,37)

Más szavakkal: a szív és az értelem gyökeres megváltozására hív a megtérés, hogy kincsnek tartsuk Istent és Jézus Krisztust egész lényünkkel, értékesebbnek minden emberi kapcsolatnál.

MIÉRT FENYEGETNE MINKET JÉZUS AZZAL, HOGY ELKÁRHOZUNK?

Jézus azért mondta, hogy mi is hasonlóképpen elveszünk, ha nem térünk meg, mert mi is felcseréltük a kincset, azaz Istent értékeltenebb dolgokra, melyeket jobban szeretünk (Róm 1,22-23). Mindannyian úgy bántunk Jézussal, mint aki kevésbé kívánatos számunkra, mint a pénz, a szórakozás, a barátok vagy a család. Nem azért érdemeljük meg mindnyájan a kárhozatot, mert megszegtuk a szabályok egy listáját, hanem azért, mert a végtelen értéket semmibe vettük – azt a végtelenül értékes kincset, aki nekünk Isten Jézus Krisztusban.

FELÉBREDNI ÖNGYILKOSSÁGI HAJLAMAINKBÓL

A megtérés azt jelenti, hogy felismerjük az öngyilkossággal egyenértékű választásainkat: az ónt választjuk az arany helyett, a homokra épült alapot a szilárd szikla helyett, a csatornában

játszást a tengerparti nyaralás helyett. Ahogyan C. S. Lewis írja:

„Félszívű teremtmények vagyunk. Bolondulunk az italért, a szexért és az ambíciókért, pedig végtelen öröm van felkínálva nekünk. Olyanok vagyunk, mint egy tudatlan gyerek, aki a homokozóban akar formákat önteni egy szegénynegyedben, mert nem tudja elképzelni, hogy mit jelent egy üdülés lehetősége a tengerparton. Mi nagyon kevéssel is megelégszünk.”⁴

A végtelen öröm, amiről Lewis beszél, a Krisztus értékének, szépségének és hatalmának a megértését, elfogadását és másokkal való megosztását jelenti.

RÁÉBREDNI ARRA, HOGY KRISZTUSBAN BÍZZ

Amit Isten cselekszik a koronavírus járványon keresztül, az megmutatja nekünk – szemléletesen és fájdalmasan –, hogy nincs ezen a világon semmi, ami megadhatná azt a biztonságot, azt a megelégedést, ami megtalálható Jézus Krisztus végtelen nagyságában és méltóságában. Ez a globális járvány elveszi mozgási szabadságunkat, korlátozza üzleti tevékenységünket és személyes kapcsolatainkat. Elveszi a biztonságunkat és a kényelmünket. És a végén még az életünket is elveheti.

Isten azért tesz ki minket ilyen veszteségeknek, hogy ráébredjünk, egyedül csak Krisztusban bízunk. Vagy másképpen szólva, azzal, hogy Isten nehézséget támaszt, alkalmat ad arra, hogy Krisztust a világnak felajánlhassa, hogy páratlan, mindent kielégítő nagysága még fényesebben tündököljön, amikor örömet ad még a szenvedéseinkben is.

A KÉTSÉGBEESÉS AJÁNDÉKA

Nézzük meg például azt, hogy Isten miért vitte el Pált addig a pontig, ahol kétségbeesett az élete miatt:

„Mert azt akarjuk, testvéreink, hogy tudjatok arról a nyomorúságról, amely Ázsiában ért minket: rendkívüli mértékben, sőt erőnkön felül megterhelgettünk, annyira, hogy az életünk felől is kétségben voltunk. Sőt mi magunk is elszántuk magunkat a halálra, hogy ne önmagunkban bizakodjunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat.” (2Kor 1,8-9)

Pál nem úgy tekinti a kétségbeesés megtapasztalását, mint sátáni eredetűt vagy véletlenszerűt. Ennek határozott célja volt. Maga Isten ruházta fel céllal és jelentéssel: ez az életet veszélyeztető esemény „azért volt, hogy megtanítson minket arra, hogy ne önmagunkban bizakodjunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat” (2Kor 1,9).

A jelenlegi koronavírus üzenete a következő: többé ne magadban bízz, hanem fordulj Istenhez! Mi még a halált sem tudjuk megállítani, de Isten fel tudja támasztani a halottakat. Hozzáteszem, hogy természetesen az Istenre hagyatkozás nem azt jelenti, hogy a keresztyének már nem csinálnak ezentúl semmit. A keresztyének soha nem voltak semmittevők. Ez azt jelenti, hogy az alapunk, a példánk és minden cselekedetünk célja Isten. Ahogyan Pál mondta: „sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme” (1Kor 15,10).

A koronavírus arra hív fel minket, hogy Istent tegyük a legfontosabb, mindent átható valósággá az életünkben. Az életünk jobban függ tőle, mint ahogyan a lélegzésen múlik az

életünk. És Isten néha megszakítja lélegzetünket azért, hogy magához vegyen.

A TÖVISEK JELENTÉSE

Vagy nézzük meg Isten célját a Pál testébe adatott fájdalmas tövissel:

„Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék el az tőlem. De Ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem.” (2Kor 12,7-9)

Pál nagy kijelentésekkel volt megáldva. Isten látta a büszkeség veszélyét. Sátán látta az igazságban és örömben rejlő veszélyeket. Isten úgy irányította a Sátán stratégiáját, hogy amiről azt gondolta, tönkreteszi Pál bizonyosságtételét, valójában Pál alázatát és örömét szolgálta. Pál kapott egy tüskét a testébe – „a Sátán angyalát”. De egyúttal az Isten küldöttét is! Nem tudjuk, mi volt ez a tövis. De azt tudjuk, hogy a tövisek fájdalmasak. És azt is tudjuk, hogy Pál háromszor imádkozott azért, hogy Krisztus vegye el ezt tőle. De nem tette meg. Megvolt a célja ennek a fájdalomnak. Nevezetesen: „Az én erőm erőtlenség által ér célhoz” (2Kor 12,9). Az Ő célja az, hogy Pál tántoríthatatlan hitén és örömen keresztül Krisztus úgy világítson, mint aki messzemenőkéig értékesebb, mint Pál egészségi állapota. Mi Pál válasza erre? „*Legszívesebben* tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem” (2Kor 12,9).

Legszívesebben? Hogyan lehetséges ez? Pál kész örömmel elfogadni a tövist a testében? Igen, mivel a legnagyobb cél az életében az volt, hogy Krisztust dicsőítse a testében akár élete által, akár halála által (Fil 1,20). Látni Krisztus szépségét, Őt legfőbb kincsnek tartani, megmutatni Krisztust a világnak, mint aki többet ér az egészségnél vagy akár az életnél is – ez volt Pál öröme. Martha Snell Nicholson (1898–1953) *A tövis* című verse így végződik:

„Megtanultam, nem ad tövist anélkül, hogy több kegyelmet
nem adna,
Elveszi a tövist, hogy szétszakítsa a fátylat, amely mögött ott
az Ő arca.”

VESZTESÉGBEN NYERESÉG

Pál elfogadta a veszteséget, mert a veszteségben neki Krisztus teljesebb nyereséggé vált:

„Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őerte kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.” (Fil 3,8)

Ezt jelenti a megtérés: megtapasztalni a szív és értelem megváltozását, amely Istent Krisztusban nagyobb kincsnek tartja, mint az életet. „Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít” (Zsolt 63,4). Ez volt Pál hite. Igaz volt életében és halálában is. Az életben, mert Krisztus minden öröm édessége, és jobb, mint bármi más. És a halálban, mert „teljes öröm van tenálad (Istennél), örökké tart a gyönyörűség jobboldon” (Zsolt 16,11).

A koronavírus járvány a veszteség megtapasztalását jelenti – a legkisebbtől, kényelmünk elvesztésétől a legnagyobbig, az élet elvesztéséig. És ha ismerjük Pál örömeinek titkát, a veszteséget nyereségnek fogjuk tekinteni. Ez az, amit Isten mond a világnak. Térj meg, igazítsd életedet a Krisztus mérhetetlen értékéhez!

10. fejezet

JÓT CSELEKEDNI VESZÉLYHELYZETBEN IS

5. VÁLASZ

A koronavírus Isten felhívása a népének, hogy legyőzzék az önsajnálatot és a félelmet, és bátoros örömmel tegyék a jócselekedeteket szeretetből, amelyek Istent dicsőítik.

Jézus azt tanította követőinek, hogy „úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5,16). Azonban gyakran nem vesszük észre, hogy a föld sójává és a világ világosságává lenni ilyen körülmények között, több sőt és nagyobb világosságot kíván, hiszen szenvedések között kell a jócselekedeteket véghez vinnünk.

A VESZÉLY SÖTÉTSÉGÉBEN VILÁGÍTANI

Jézus mondta: „Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben” (Mt 5,11-12). Azután így folytatta: „Ti vagytok a

föld sója... ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,13-16). Nem pusztán a jócselekedetek adják meg a keresztyénségnek az ízt és a világosságát, hanem azok a jócselekedetek, melyeket a veszély ellenére gyakorolunk. Nagyon sok nem keresztyén ember tesz jócselekedeteket, de ritkán adnak ezért hálát Istennek.

Bár a Máté 5-ben a veszély az üldöztetés volt, nem betegség, de az elv ma is érvényes. A szeretet jócselekedetei veszélyes környezetben – akár betegség, akár üldöztetés idején – világosabban rámutatnak arra a tényre, hogy ezek a jócselekedetek reménység által az Istenben lehetségesek.

Jézus azt mondja:

„Hanem ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívjál meg, és boldog leszel, mert nincs miből viszonzniuk. Te pedig viszonzásban részesülsz majd az igazak feltámadásakor” (Lk 14,13-14).

A reménység Istenben a halálon túl is (hogy pl. jutalomban részesülünk a feltámadáskor) megtart és erőt ad a jócselekedetekhez, amelyek ebben a földi életben nem számíthatnak jutalomra. Ugyanez vonatkozik azokra a jócselekedetekre, amelyek veszélybe sodorhatnak minket, különösen, ha halálos kimenetelűek.

HOGYAN ALKALMAZTA PÉTER JÉZUS TANÍTÁSÁT

Az Újszövetség szerzői közül Péter apostol fektet legnagyobb hangsúlyt arra, amit Jézus mondott a jócselekedetekről:

„Tisztességesen éljetez a pogányok között, hogy ha valamivel rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, a ti jócselekedeteiteket látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.” (1Pt 2,12)

Péternek ugyanaz az állásfoglalása a jócselekedetekről veszélyhelyzetben, mint az előbb kifejtettek. Azt mondja: „Akik tehát Isten akaratóból szenvednek, azok is ajánlják lelküket a hú Teremtőnek, és cselekedjék a jót” (1Pt 4,19). Más szavakkal: ne engedd, hogy a szenvedés lehetősége vagy valósága megakadályozzon abban, hogy a jót cselekedd!

KRISZTUS AZÉRT HALT MEG, HOGY A VÉSZHELYZETBEN IS JÓCSELEKEDTEKET HÍVJON ELŐ

Péter összekapcsolja ezt a fajta új életet azzal, hogy Jézus meghalt a bűneinkért: „Krisztus bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az *igazságnak éljünk* (1Pt 2,24). Krisztus miatt a keresztyének a bűnt a halálba adják, és átadják magukat az igazságosság jócselekedeteinek.

Pál ugyanúgy hivatkozik Krisztus halála és a keresztyének jócselekedetek iránti buzgalma közötti összefüggésre. „(Krisztus) aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jócselekedetekre törekszik” (Tit 2,14).

Pál azt is leszögezi, hogy ezeket a jócselekedeteket keresztyének és nem keresztyének irányába egyaránt gyakorolnunk kell. „Ezért tehát amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben” (Gal 6,10). „Vigyázzatok, hogy senki sem fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjete mindenkor a jóra egymás és mindenki iránt” (1Tesz 5,15).

KRISZTUS MEGDICSŐÜL A KOCKÁZATOT VÁLLALÓ SZERETETBEN

Az Isten legvégső célja a népe számára, hogy dicsőítsük a nagyságát és magasztaljuk a Fiát, Jézus Krisztust az Ő méltóságában. „Akár esztek tehát, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek” (1Kor 10,31). „Ezért szívemből várom és remélem (...) Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni énért, akár életben maradok, akár meghalok” (Fil 1,20).

Legyen Isten megdicsőülve mindenben, legyen Jézus Krisztus felmagasztalva életben és halálban! Ez az Isten által adott legnagyobb célja az emberi életnek.

Ezért Isten egyik célja a koronavírussal, hogy a népe adja halálba az önsajnálatot és a félelmet, és adja magát jócselekedetekre a veszélyhelyzetekben is. A keresztyének a szükségre figyelnek, és nem a kényelemre. A szeretetre, és nem a biztonságra. Ilyen a mi Üdvözítőnk, és éppen ezért halt meg.

A KORAI KERESZTYÉNSÉG PÉLDÁJA

Rodney Stark *A Keresztyénség diadala* című könyvében rámutat arra, hogy a keresztyénség első századaiban az „igazán forradalmi elv az volt, hogy a keresztyén szeretetnek és jótékony-ságnak át kell lépnie a családi határokat, még a hitben lévők közösségét is, és ki kell terjednie mindenkire, aki szükségben van.”⁵

Két nagy járvány söpört végig a Római Birodalomban Kr. u. 165-ben és 251-ben. A keresztyénségen kívül abban az időben nem volt olyan kulturális vagy vallási szervezet, amely a könyörületeséget és az áldozathozatalt gyakorolta

volna. „Nem hittek olyan istenekben, akik az emberi ügyekkel foglalkoznak.”⁶ „A könyörületességet személyiséghibának tartották és szánalmasnak, mint valami kóros érzelmet, mivel a könyörületességben meg nem érdemelt segítséget vagy könnyítést kapnak az emberek, és ez ellentétes az igazsággal.”⁷ Ezért amikor a Római Birodalom lakosságának egyharmada megfertőződött a járványban, az orvosok vidéki birtokaikra menekültek. Akiken megjelentek a tünetek, azokat kizárták az otthonukból. A papok elhagyták a templomokat. De Stark megjegyzi: „A keresztyének úgy gondolták, náluk van a válasz, és közülük a legtöbben ennek megfelelően cselekedtek.”⁸

A válaszok közt volt a bűnbocsánat Krisztus által és az örök élet reménysége a halálon túl. Ez értékes üzenet volt egy olyan korban, amikor az orvostudomány keveset tudott segíteni, és az emberek teljesen reménytelenek voltak.

Ami a jócselekedeteket illeti, keresztyének nagy számban ápoltak betegeket és haldoklókat. A második járvány vége felé Dionüsziusz, Alexandria püspöke levelet írt megdicsérve gyülekezetének tagjait:

„A legtöbb testvérünk túlradó szeretetről és hűségéről tett tanúbizonyságot, nem kímélték magukat, és csak egymásra gondoltak. Nem törődve a veszéllyel gondját viselték a betegeknek ellátva minden szükségüket, és szolgáltak nekik Krisztusban, és velük együtt csendes boldogságban távoztak el ebből a világból.”⁹

ELHALLGATTATNI A CSÁSZÁROK TUDATLANSÁGÁT

Idővel a betegek és szegények iránti gondoskodásnak, amire Krisztus indította őket, de a kor kultúrájával ellentétes volt,

az lett az eredménye, hogy a körülöttük levő pogányok közül sokakat megnyertek a hitnek. Kétszáz évvel később, amikor Julianus római császár újra életre akarta kelteni az ősi római vallást, és azt látta, hogy a keresztyénség növekvő veszélyt jelent, kétségbeesésében ezt írta Galácia római főpapjának:

„Az istentagadás (vagyis a keresztyén hit) különösen fellendült az idegeneknek nyújtott szeretetszolgálatok miatt, ehhez hozzájárult az is, hogy gondoskodtak a halottak eltemetéséről. Botrány az, hogy nincsen egyetlen zsidó sem, aki koldus lenne, és azok az istentelen galileaiak (keresztyének) gondoskodnak nem csak az ő szegényeikről, hanem a mieinkről is; amíg azok, akik hozzánk tartoznak, hiába váraкоznak azért a segítségért, amelyet nekünk kellene megadnunk.”¹⁰

KÖNNYÍTENI AZ ISTEN ÁLTAL KÜLDÖTT SZENVEDÉSEKEN

Nincs ellentmondás abban, hogy a koronavírust úgy látjuk, mint Isten cselekedetét és a keresztyéneket arra hívjuk, hogy vállalják a kockázatot, hogy enyhítsék a szenvedést, amit a vírus okoz. Amióta Isten alávetette a világot a bűnnek és a nyomorúságnak a bűnbeeséskor, úgy rendelkezett, hogy az övéi mentsék az elveszettet, még akkor is, ha Ő az, aki kijelölte az örök büntetést. Isten maga is azért jött ebbe a világba Jézus Krisztusban, hogy megmentse az embereket az általa rendelt igazságos ítélettől (Róm 5,9). Ez az, amit Krisztus keresztyénekként jelent.

Ezért Isten népének jócselekedetei magukba foglalják az imádkozást a betegek gyógyulásáért, Istenhez való imákat, hogy nyújtsa ki a kezét és fordítsa vissza a járványt, és hogy adjon gyógyulást. Imádkozunk a koronavírus miatt, és mindent

megteszünk annak érdekében, hogy könnyítsük a szenvedést éppúgy, ahogyan Abraham Lincoln is imádkozott a polgárháború befejezéséért, és tett is azért, hogy vége legyen. Még akkor is, ha úgy látta az akkori helyzetet, mint Isten ítéletét:

„Szeretettel reménykedünk – forró szavakkal imádkozunk –, hogy a háborúnak ez az ostora gyorsan érjen véget mirajtunk. Mégis, ha Isten akarja, folytatódni fog egészen addig, amíg az összes vagyron, amely a rabszolgák kétszázötven éves vizonzatlan munkája során felhalmozódott, tovatűnik, és ameddig minden korbács által ejtett csepp vér kard által vissza nem lesz fizetve egy másik vércseppel. Ahogyan meg lett mondva háromezer évvel ezelőtt, az ma is igaz: „Az Úr ítéletei igazak és teljesen igazságosak.”

Istennek megvan a maga elvégzendő munkája – amelynek nagyobbik része titok. Nekünk is megvan. Ha bízunk benne, és engedelmessékedünk a szavának, a mindenhatóságánál fogva és a mi szolgálatunk által eléri bölcs és jó céljait.

11. fejezet

A GYÖKEREK MEGLAZÍTÁSA, HOGY ELÉRJÜK A NEMZETEKET

6. VÁLASZ

*Isten a koronavírus által az egész világon
meglazítja a gyökereit a megállapodott
keresztyéneknek, hogy szabaddá tegye őket valami
újra és radikálisra, hogy elküldje őket a Krisztus
evangéliumával még el nem ért népekhez.*

Kapcsolatot keresni a koronavírus és a misszió között lehet, hogy furcsa gondolatnak tűnik, mert rövid távon a koronavírus lezárja a közlekedést, a migrációt és megnehezíti a misszionáriusok munkáját. De én nem rövid távon gondolkodom. Isten felhasználta a szenvedést, a történelmi fordulópontokat, hogy elvigye az egyházát olyan helyekre, ahova el kellett jutnia. Én csupán azt feltételezem, hogy ezt újra megteszi a koronavírus hosszú távú hatásaként.

AZ ÜLDÖZÉS MINT MISSIONÁRIUSI STRATÉGIA

Figyeljük meg, hogyan vitte ki Isten a népét Jeruzsálemből Júdeába és Samáriába a misszióba! Jézus megparancsolta a tanítványainak, hogy vigyék el az evangéliumot az egész világra,

beleértve „Jeruzsálemet és ... egész Júdeát és Samáriát egészen a föld végső határáig” (Csel 1,8). De a Cselekedetek 8. fejezetéig úgy látjuk, hogy az evangéliumi misszió Jeruzsálemre koncentrálódik.

István mártírhalála és az azt követő üldözés kellett ahhoz, hogy az egyház misszióba fogjon. István megkövezése után (Csel 7,60) azonnal kirobbant az üldözés:

„Azon a napon nagy üldözés kezdődött a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és az apostolok kivételével mind szétszóródtak... Akik pedig szétszóródtak, elmentek és hirdették az igét.”
(Csel 8,1-4)

Így indította el Isten a népét – mártíromsággal és üldözéssel. Ennek eredményeként Júdea és Samária meghallották az evangéliumot. Isten útjai nem a mi útjaink, de a missziója biztosan folyik. Ezt maga Jézus mondta, és az Ő szava nem marad beteljesületlenül. „És én építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta” (Mt 16,18). „Isten országának ezt az evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek” (Mt 24,14). Nem „lehet, hogy majd hirdetik”, hanem „fogják hirdetni”.

A KUDARC MINT STRATÉGIAI ELŐRELÉPÉS

Talán azt feltételezzük, hogy a koronavírus járvány visszaveti a világmissziót, de én kételkedem benne. Isten útjai gyakran magukba foglalnak látszólagos akadályokat, amelyekből azonban nagy előrelépések következnek.

1985. január 9-én Hristo Kulichevet, a kongregacionalista egyház lelkipásterát Bulgáriában letartóztatták és börtönbe

zárták. Az volt a vád ellene, hogy ígét hirdetett az egyházában, bár az állam egy másik embert jelölt ki lelkipásztornak, akit az egyháztagok nem választottak meg. A tárgyalása az igazságszolgáltatás paródiája volt, mégis elítélték, nyolc hónap börtönt kapott. Amíg a börtönben volt, Krisztust hirdette minden lehetséges módon. Amikor kikerült, azt írta: „A fogvatartottak és a börtönőrök sok kérdést tettek fel, és kiderült, hogy sokkal gyümölcsözőbb szolgálatom volt odabent, mint az egyházban lett volna. Isten jobban felhasználta a börtönbeli tartózkodásomat, mintha szabad lettem volna.”¹¹

Gyakran ilyen az Isten útja. A koronavírus globális szintje és a helyzet komolysága hatalmas lehetőség Isten számára, hogy megszólítsa az embereket. A jelenlegi körülmények a világméretű evangelizáció legyőzhetetlen ügyét fogják szolgálni. Krisztus nem hiába hullatta a véréét. A Jelenések 5,9 azt mondja, hogy megvásároltad „őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből.” Meglesz a Krisztus szenvedéseinek az eredménye. És még egy világméretű járvány is szolgálni fogja a missziói parancs betöltését.

ZÁRÓ IMÁDSÁG

Mennyei Atyánk!

Legjobb pillanatainkban kegyelmed által nem alszunk el a Gecsemáné kertben. Ébren vagyunk, és hallgatjuk a te Fiad imádságát. Mélyen, legbelül tudja, hogy szenvednie kell. De tökéletes emberségében így kiált hozzád: „Ha lehetséges, múltjék el tőlem ez a pohár.”

Ugyanúgy, mi is lelkünk mélyén érzékeljük, hogy ez a járvány ki lett szabva bölcsességed szerint jó és szükséges célokra. Nekünk is szenvednünk kell. A Fiad ártatlan volt. Mi nem vagyunk azok.

Mégis tökéletlen emberi mivoltunkban mi is azt kiáltjuk: „Ha lehetséges múltjék el ez a pohár.” Végezd el, Uram, gyorsan azt a fájdalmas, igazságos és könyörületes munkát, amelyet elhatároztál, hogy megcselekszel! Ne hagyd rajtunk ítéletedet! Ne késlekedj a könyörületességeddel! Emlékezz meg a szegényekről, Uram, a te irgalmasságod szerint! Ne felejtkezzél meg a gyászolók imádságairól! Adj gyógyulást és adj gyógyszert! Szabadíts meg – a te szegény elesett teremtményeidet – ezekből a nyomorúságokból!

Ne engedd, hogy hiábavaló legyen a nyomorúságunk és a gyászunk, Uram! Tisztítsd meg a népedet, hogy ne a meddő anyagiassággal és üres, Krisztus nélküli időtöltéssel foglalják el magukat! Vedd ki a szánkából a Sátán csalétkeinek ízét! Vágd ki belőlünk a mindig ott levő büszkeség, gyűlölet és igazság-

talanság maradványait! Adj nekünk belátást arra, hogy a te dicsőségedet ne kicsinyeljük le! Nyisd meg a szívünk szemeit, hogy lássuk és megízleljük a Krisztus szépségét! Hajtsd a mi szíveinket a te igédhez, a te Fiadhoz és a te utaidhoz! Tölts meg minket könnyörületes bátorsággal! És tedd nagyvá a te nevedet azokon az utakon, ahol a te néped téged szolgál!

Nyújtsd ki a kezedet hatalmas ébredést adva ezért az elvesző világért! Hadd ne szóljanak ennek a generációnak a Jelenések könyvének rettentő szavai: „és mégsem tértek meg”. Ahogy megverted az emberi testeket, kérünk, rázd fel a szendergő lelkeket! Őrizd meg őket attól, hogy aludva maradjanak a büszkeség és hitelenség sötétségében! Nagy kegyelmedből mondd ezeknek a csontoknak: „Elevedjete meg!” És add, hogy milliók szíve és élete sorakozzon fel Jézus mérhetetlen méltósága mellé!

Jézus nevében
Ámen.

JEGYZETEK

- 1 „1918-as világméretű járvány (H1N1 Vírus),” frissítve 2019. március 20-án, Járványügyi és Betegségmegelőzési Központ, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>
- 2 Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn (Henry Martyn naplói és levelezése)* (New York: Protestáns Episzkopális Társaság, 1861), 460
- 3 John Lennon, „Imagine,” szerezte John Lennon és Yoko Ono és Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.
- 4 C. S. Lewis, „*The Weight of Glory*,” in *The Weight of Glory and Other Addresses („A dicsőség súlya,” in A dicsőség súlya és más művek)* (1949; repr., New York:Harper, 2009),26.
- 5 Rodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion (A keresztyénség diadala: Hogyan lett a Jézus mozgalom a világ legnagyobb vallása)* (New York: Harper, 2011), 113.
- 6 Stark, *The Triumph of Christianity (A keresztyénség diadala)*, 115.
- 7 Stark, *The Triumph of Christianity (A keresztyénség diadala)*, 112.
- 8 Stark, *The Triumph of Christianity (A keresztyénség diadala)*, 116.
- 9 Stark, *The Triumph of Christianity (A keresztyénség diadala)*, 117.
- 10 Stephen Neil, *A History of Christian Missions (A keresztyén missziók történelme)*, 2. kiadás (New York: Penguin, 1986), 37-38.
- 11 Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph (Elhivatva a szenvedésre, elhivatva a győzelemre)* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

SZENTÍRÁSBELI IDÉZETEK INDEXE

A fordításhoz a revideált új fordítású Bibliát (RÚF, 2014) használtuk.

<i>1Mózes</i>		2,6.....	49
1,31.....	46	12,13.....	35
3,1-19.....	46	36,32.....	32
50,20.....	37	42,2.....	31
<i>2Mózes</i>			
4,11.....	32	<i>Zsoltárok</i>	
8,1-15.....	32	16,11.....	65
8,16-19.....	32	19,1.....	20
8,20-32.....	32	19,9.....	17
10,1-20.....	32	19,10.....	18
16,6-8.....	32	31,19.....	27
		33,10.....	32
<i>5Mózes</i>		33,11.....	18
32,39.....	33	34,8.....	21
		34,19-20.....	22
<i>Józsué</i>		40,6.....	43
10,12-13.....	32	63,4.....	65
		94,19.....	22
<i>Ruth</i>		105,16.....	32
1,20-21.....	29	119,89.....	22
		119,103.....	21
<i>1Sámuel</i>		119,152.....	17
2,2.....	28	119,160.....	22
		135,6.....	32
<i>2Sámuel</i>		147,5.....	17, 35
22,31.....	18	147,8.....	32
		147,16.....	32
<i>Jób</i>			
1,1.....	52	<i>Példabeszédek</i>	
1,12.....	37, 49	3,5.....	42
1,21.....	33	21,1.....	32
1,22.....	33	28,26.....	42

30,5.....	22	24,14.....	75
<i>Ézsaiás</i>		24,44.....	57
2,22.....	42	25,31-32.....	55
8,12-13.....	24	<i>Márk</i>	
28,29.....	17	1,11.....	25
46,9-10.....	31	7,37.....	32
<i>Jeremiás</i>		9,7.....	25
1,12.....	31	13,33-37.....	57
15,16.....	18	<i>Lukács</i>	
<i>Jeremiás siralmai</i>		5,24-25.....	32
3,32-33.....	30	8,25.....	32
<i>Dániel</i>		12,56-57.....	45
2,21.....	32	13,1-5.....	58, 59
4,32.....	31	13,3.....	59
<i>Jónás</i>		13,5.....	59
2,10.....	32	13,16.....	49
4,6.....	32	14,13-14.....	68
4,7.....	32	18,42.....	32
<i>Máté</i>		21,34.....	56
4,23.....	32	22,31.....	37, 49
5.....	68	<i>János</i>	
5,11-12.....	67	1,14.....	20
5,13-16.....	68	5,24.....	54
5,16.....	67	6,68.....	18
7,24.....	17	8,44.....	49
8,15.....	32	10,35.....	17, 21
10,29.....	32	12,31.....	49
10,29-31.....	38	14,31.....	25
10,37.....	61	<i>Cselekedetek</i>	
13,13.....	19	1,8.....	75
15,14.....	19	1,11.....	55
16,18.....	75	4,27-28.....	32
22,37.....	61	5,19.....	32
24,7.....	56	7,60.....	75
24,8.....	56	8.....	75
		8,1-4.....	75
		10,38.....	49

12,23.....	53	<i>Galata levél</i>	
17,25.....	27	6,10.....	69
<i>Római levél</i>		<i>Efézusi levél</i>	
1,18.....	53	1,5.....	48
1,19-21.....	20	1,7.....	48
1,22-23.....	61	1,8-9.....	43
1,23.....	28	1,11.....	32, 42
1,27.....	53	1,18.....	48
3,23.....	28	2,2.....	49
4,20.....	27	2,3.....	28
5,3-5.....	44	2,4-5.....	32
5,9.....	72	3,4.....	43
5,12.....	46	3,10.....	36
5,16.....	47	<i>Filippi levél</i>	
8,1.....	48, 54	1,20.....	65, 70
8,20.....	47	1,21.....	48
8,20-22.....	47	1,23.....	48
8,21.....	47	3,8.....	65
8,21-23.....	56	3,21.....	56
8,22.....	56	<i>Kolossé</i>	
8,23.....	48	1,13.....	25
8,28-30.....	39	<i>ITesszalonika</i>	
8,35-37.....	37	5,4-10.....	57
8,38-39.....	37	5,9-10.....	11
11,33.....	35, 44	5,9.....	48
<i>IKorintusi levél</i>		5,15.....	69
10,31.....	70	5,21.....	45
15,10.....	63	<i>2Timóteus</i>	
15,55.....	48	2,13.....	26
<i>2Korintusi levél</i>		3,16.....	21
1,8-9.....	63	<i>Titus</i>	
4,4.....	19, 49	2,14.....	69
6,10.....	18, 29	<i>Zsidók</i>	
12,7-9.....	64	12,6.....	54
12,7.....	37, 49		
12,9.....	64, 64		
12,15.....	13		

<i>Jakab</i>		<i>2Péter</i>	
4,13-15	32	1,21	21
4,15	33		
<i>1Péter</i>		<i>1János</i>	
1,24-25	17	4,1	45
2,12	68		
2,24	69	<i>Jelenések</i>	
4,17-18	52	5,9	76
4,19	69	21,4	47

Hátsó borító

A maihoz hasonló időszakokban érzékeljük, mennyire törékeny világban élünk. Amikor a látszólag erős alapok megremegnek, fel kell tennünk a kérdést: *Van-e Szikla a lábunk alatt, olyan Szikla, amely nem rendül meg soha?*

John Piper

2020. január 11-én a jelentések szerint egy új koronavírus (COVID-19) kezdte el szedni első halálos áldozatait Kínában, Wuhan tartományban. 2020. március 11-én az Egészségügyi Világszervezet (WHO) bejelentette, hogy új, globális méretű járványról van szó. Ennek a félelemmel és bizonytalansággal teli időszaknak a közepén természetes, ha feltesszük a kérdést: mit cselekszik Isten a járványon keresztül. *Koronavírus és Krisztus* című művében John Piper arra szólítja fel világszerte az olvasókat, hogy álljanak a szilárd alapra, aki Jézus Krisztus; akiben a mindenható Isten megtartja a lelkünket; aki elrendel, irányít, és uralkodik minden fölött, hogy elérje bölcs és jó céljait azoknak az életében, akik bíznak benne. És hogy mit cselekszik Isten a koronavíruson keresztül? John Piper hat biblikus választ ad erre a kérdésre megmutatva, hogy Isten még ebben a történelmi helyzetben is aktív cselekvő.

John Piper a desiringGod.org internetes oldal alapítója és vezető tanítója, valamint a Betlehem Főiskola és Szeminárium rektora. 33 évig szolgált vezető pásztorként a Betlehem Baptista Gyülekezetben Minneapolisban, Minnesota államban. Több mint 50 könyv szerzője, többek között a *Szenvedélyem, Isten* és a *Jézus Krisztus szenvedése, váltságáhalála – 50 ok, amiért Krisztus meghalt* című művei magyarul is megjelentek.